

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztőségét szállás: a szentegyház utcájában, Kendeffy-ház 487 számánál.
Kiadó hivatal: Stein János könyvkereskedésében.

Előfizetési díj:
Évnyegyenként 3, félre 6 pft., külföldre évenyenként 4 pft.
Megjelenik a K. Közlöny minden Keddén, Csütörtökön és Vasárnap.
Hirdetéseik minden egyes hirdetés után 10 pft. bérletdíj és minden negyvenhárom egy sor után számítandó 4 pft. bekielészé mellett közzétételnek.

A lap szellemi érdekeit illető közlemények a szerkesztőséghez, az anyagi ügyeket tárgyalók u. m. előfizetés, hirdetések, reklámok stb. a kiadó hivatalhoz utasítandók bérmentesítetten.

SZÉTTEKINTÉSEK.

Kolozsvárt, oct. 3-án.

(D) Ha a politikai szemlézőknek a stuttgarti találkozásról a tiltsit jutott eszébe; ha a német írók rettegtek, hogy az akkori harcias merész Napoleonnak, most a diplomata utján nagy stratégiai tapintattal harcot viselő unokája, szövetkezve az Ausztriára neheztelő párizsi Briaracussal, talán Európa térségén egy éjszaki kiegészítő veres vonallal jelöl ki új határokat; nekünk is egy találkozás juteszünkbe, egy nagyszerű találkozás auliériákban: az 1815 sept. 26-dikán Franklon második legyőzése után, s két hónappal a párisi békekötés előtt, a három éjszakai monarcha, az orosz és ausztriai császár, s Poroszország királyának találkozója.

Akkor e három hatalmasság, részint a Napoleon elleni gyűlöletből, részint a forradalom fölemelt hatalmának szörnyétől ösztönözve, kötek meg miniszterek kizárásával az ugynevezett „szent szövetséget”, mely szerint egymás irányában testvéries szeretetet, kölcsönös védelmet fogadtak, s szavakat adtak: népeiket igazságosság, keresztényi szeretet és béke közt kormányozni. Ők magukat az ég meghatalmazottjainak vallották, s mint három tagja egy családnak, igazságosságot fogadtak fel a keresztény népek felett, kiknek mindnyájoknak tetteleg egy souverainnek van: az Isten!

Ezen sentimentalitás szövetség, bárha hamar elenyészett, azon időkre megtette hatását, s ha most Stuttgart és Tilsit forog kérdésben, Weimar, hol legfrissebb hírek szerint az osztrák és orosz császárok s porosz király ő felségeiknek találkozásuk leendett oct. 4-én.

Ezen hír, s ezen emlékezetek befolyása alatt ezen divatba jött találkozásnak békés és kiegyenlítő jellemet vélünk tulajdoníthatni; s képzhetjük, hogy midőn e szerint Ausztria ismét látszott helyzetéből kiragadtatik, a legmagasabb diplomácia békés partok felé irányozza evezőjét.

Békecongressusok után talán egy nagyszerű békeszövetség eszméjét szüli meg, ez annyit vajdított évtized; talán az 1815-ki szövetség

alapjeszméje, hogy testvéri egyetértés legyen a világi hatalmak között, s a világbéke, a keresztény népek igazságos kormányzata által biztosítottassék; most a teljesebb nagyobb mérvét veendő, s az összes hatalmasságok, kik akkor is ezen szent szövetségbe lépni felhíva voltak, most abba valósággal belépnek, és akkor nem lesz több harc és háború, de lesz világbéke, s a politikai lapok hasábjait mind Akademiák gyűléseivel, iparműkiállításokkal s szinbirálatokkal töltik be!

Ha másoknak a stuttgarti találkozásra Tilsit és háború jut eszébe, minket a weimari találkozás a szentszövetségre s Európa békéssé jövőjére emlékeztet.

És békére annyival inkább, mert ma az angolt kivéve, egyetlen kormány sinés Európában, melynek pénzügye a háború terheit kívánatossá tehetné, egyetlen hatalom sinés, mely ne ohajtaná csökkenteni roppant nagyra emelt, s megbirhatlan adót igénylő hadseregét.

MÉG EGYSZER AZ ELPUZTULT MAGYAR EGYHÁZAKRÓL.

IV.

Nem tartozom azok sorába, kik más nemzetek jogai iránt méltánylattal nem viselkednek. Becsülök és tisztetek minden nemzetiséget a hazában, s az oláhok*) iránt annál több részvétellel viselkedem, mert tudom, hogy köztük több ezer családnak magyar vér kering ereiben, s magyar család nevet viselnek, habár őseikről megfeledkeztek. Ugyan azonban saját nemzetem fentartása mellett sorompóba lépek, ezt senki rossz neven nem veheti; mert magyar kar és magyar vér tartja meg a többi nemzetiséget is, hogy barbár csordák által el ne separtassanak**); magyar kar és ma-

*) Jegyzés: oláh, annyi mint ol-olász. Ez a történelmi név.

**) Hiven osztottak országunk több népei is gyakran viszontagságos harcainkban.

Szerk.

gyar vér gátla meg a török és tatár rohamokat, hogy Európa civilizációját s a kereszténységet el ne tapodják. Büszke vagyok nemzetem erőire, s hogy hanyatlástól meg kívánom óvni, úgy vélem, senki ezért részrehajlónak nem foghat tartani. A magyar nemzet fennállása mindenik nemzetiségnek érdekében áll; ő az idősebb testvér, ő a megpróbált kiáltott, mely anynyi vést és villámot kiáltott; ő a vértanu az emberiség jogai mellett. Vele és általa várhatnak mindent a többi nemzetiségek: simuljanak testvéri szívére, s ne bántás léleketvetését!

Nemzeti életünk fentartása s új virágzásnak indulása, mint előbbi cikkeimben említém, a falusi egyházak és iskolák jó karba helyezésétől függ. És ezt legelőbb is a régi vármegyékben, az ugynevezett magyar földön kell kezdenünk, hol a magyar egyházak nagyobb része elpusztult, s imitt-amott áll még szerteszórva az idegen elem között egy-egy magyar helység. Ezen fennálló és élő egyházak jóvédelmeihez kell csatolni a körülöttök fekvő elpusztult egyházak birtokait, s ezekből, s ha ezek nem elegendők, a commune terrenekből, s majd a leendő commassationnal szakasztassék ezen fennálló egyházak alapjaihoz annyi földbirtok, hogy hasznos béri jövedelme a papnak 600, az iskolatitónak 400 pfta felmenjen.

Hogy pedig ez kivétel legyen, mulhatatlannak tartom előbbi cikkeim szerint, hogy az egyházkerületek valóságos képviselői testületekké alakítsanak. A kerületekben levő egyes egyházak szótöbbsége szerint választassék egy vidéki főgondnok, s legalább is 10 vidéki tanácsnok a világiak közül, és ezt magyarországi módon csakis három évre. Ezek a részletes zsinatokon apapokkal egyetértőleg, rendeznek az egyházakat és iskolákat, s mindent evidentiában tartatának. És ha a papitiszviselők is három évenként választás alá mennének, és hogy a dolgok élén mindig

a közvélemény emberei állanának, az egyházi élet mindannyiszor lerázná porát s fellírsúlne.

Mindenik egyházvidékben vannak buzgó és lelkes hazafiak, kik vallásukért és nemzetükért minden áldozatra készek. Ha ezek, mint gondnokok és tanácsnokok, bevételeknek a legnehezebb kérdéseket mint gyakorlati férfiak, könnyen megoldják.

Ezen átalakítás nélkül hasztalan minden erőfeszítés. A főegyházi tanács megpróbálta jóval a forradalom előtt a garasos intézet megalapítását a falusi iskolák javára. De semmi eredményre nem jutott, mert az egyházi szerkezet öszertű állásán a végrehajtás megheiusult, és ez a sor sa volt és lesz a jelen egyházszerkezet viszonya mellett minden meghozott áldozatnak. Elpárolog és oda lesz eredmény nélkül!

Mikor tehát a főegyházi tanács és a közszin az elpusztult egyházak kérdését szönyegre hozza, mit hiszem nemzetiség és vallás érdekében mentől sietőbben tenni fog, hogy határozatának eredménye legyen: az egyházkerületek reformját mondja ki a kérdés megoldásának alapjául; s az elpusztult egyházaknak az élő egyházakhoz való gruppírozását, s az egyházi és iskolai élet felvirágoztatását bizza magokra a reformált egyházkerületekre; kimondván alapelvül: az egyházak új rendezése szerint a papnak és mesternak mennyi fizetés biztosítottassék, s mindez földékből, s hol van, alaptőkékből teljék ki, a népnek legkisebb terhelése nélkül. Kézskekedem, hogy ha az egyházkerületek elmondott nézeteim szerint a protestantizmus szellemében rendeztetnek, ha a tekintélyek elvé, vagy az avult rendszer megszűnik, s a képviselői igazgatás áll elő papokból, és szabadon választott világiakból, a fennérített számban és móddal, a nemzet és vallás kimondhatlant nyer általa. A kiszáradt em-

GÁLFY JÁNOS.

Történelmi ballada 1593-ból. *)

HORY FARKAS-tól.

Jelige: Elhullának legjobbjaink. Vörösmarty.

I.

„Le kell tiporni a
Honduló partviszályt,
Báthori Zsigmondot
S rokonját Boldizsárt

Ki kell békíteni, és
A terv ha czélt nem ér,
Essék áldozatul
A fejedelmi vér.

Zsigmondot és s haza
Fejdelmül felkené,
Boldizsár vére visz
A békepart felé.”

*) Beth. Far. VII. könyv 3-dik köt. 24-34. l.

Titkos tanács-gyűlés
Eme határozatát,
Kuldottul Gálffy megy
Zsigmondnak adni át.

S nem sugá meg neki
Vészjósló sejtélem,
Reá mi gyászt borít
A lenge fejdelem.

A ki nádszál gyanánt
Ing jobbra-balra majd,
Tudatja vérivel
A végzés-hozta bajt.

S ez vérig üldöző
Balsorsa hirnöki,
Utának száguldó
Csoportokat röpit.

És Zsigmond által a
Fondorkodók nyomán,
Megpecsételve a
Halálos íromány.

A vészharangnak, mert
Gyásztisztelet megtevé,
Érc nyelvét tépd ki és
Morzsold ezer felé:

Feléd is Gálffy, im
E balsors nyujt kezét,
Mentsd meg magad, szaladj,
A merre sors vezet.

II.

„Isten hozzád társa életemnek,
Isten hozzád; meddig? nem tudom,
Bujdosás lett sorsa aggfjemnek,
S Istenemre, nincs reá okom.

Ha a felleg átvonul felettem,
Visszatérek hű karodba majd,
Ha villám sujt s martaléka lettem,
Hűség bérül vedd a végsőhajt.”

Tördelt hangon Gálffy ezt rebegvén,
S búcsu csók közt sirva könyeit,
Messzi hagyta fészkeült madárként,
Marosujvár büszke termeit.

Búsán ment a tisztakeblü honfi,
Mintha volna bűnös bujdosó,
S rémesen kezdett fülebe zúgni
A kastélyát dúló puskaszó.

Hátul ostrom, és kétség előtte;
Menhelyül Magyarhont nézte ki,
S melyet ő imádozt, honja földé,
Siralomház s börtön lett neki.

Belényesig vívén keble kinjárt,
Itt az álom győz a szenvedőn,
S poroszló kéz háborítja álmát,
Árulásnak martaléka lön.

Hű az éb lehulló morzsálékért:
De az ember, oh e szörnyeteg,
Kész a császnak lengeteg kegyéért
Jóltevéje sirját ásní meg.

Kiben bizott, álnok úti társa,
Vezetője s árulója lett,
Júdási bért hajtván árulása,
Istent, hálát, mindent elfeledt.

És daczára hanyatló korának,
Várról-várra elhurezoltatik
Gálffy, s végre majd a huszti várnak
Börtönébe el-be záratik.

Büntetlen volt, s tisztá öntudatja,
S naplementén ül sötét ború;
Tiszta napnak zordon alkonyatja,
Szűz erényre mártír-koszorú.

III.

„Mit tettél, oh...
Mit tettél fejdelem?!
Hű szolgád, im
Esdeklek térdemen.

Te monddad ezt:
— S szent, mit hon atyja szól, —
Nálunk nélkül
Nem végzess Gálffyról.

Oh monddam-e,
Ki volt rád néző ő?
Nézz multadba,
S legott eszedbe jó.

Ő neki van
Kegyédre dús oka,
Atyádnak volt
Kedves tanácsnoka.

Mint haldokló,
Gondjába helyhezgett,
Ő tett reád vért,
Atyáskodó kezét.

Kegyelmes ur!
Neked dajkád vala,
S gyermekkorod
Vezérlő angyla.

Ölén hordott,
És térdén ringatott,
Álmod felett
Gyakran viraszlagolt.

lőkből új téj szokellik, s az elidegenülni indult nemzedék visszatér az édesanyához. Utja vágatik a nemzet elkorcsosulásának. A haldoklásnak indult magyar helységek új életre kelnek, megindul a vér a nemzet testében, s nemének s méltóságának öntudatára emelkedik. Az új papok, és a képezdéből kerülendő új iskolamesterek, az újított egyházakba új szellemet és új életet visznek. A nemzet jobbait a haza szent neve fogja hevíteni, s feltalálják a források, melyekből az egyházak, a nemzetiség fennmaradásának egyetlen alapjai, virágzásban tartassanak. A főegyházi tanács is az idők szellemében rendezi magát, megdölgölván, hogy a cél: a nép boldogsága, s ehhez kell alkalmazkodnia.

Medgyes Lajos.

ÚJ PÉNZNEMEK.

A P. Naplóban a sept. 19-ki rendeletnek, ügyes tollal irt kivonatot olvassuk, melyben iratik:

Az 1857 jan. 24-ki pénzszerződés szerint megállapított, hogy ezentul nem 20 ft. fog egy kölni márká ezüsből, hanem 45 ft. az ezüst-vámfontból (=500 francia gramme) veretni, tehát a huszforintos pénz-láb helyébe a negyvenöt forintos lép. Az eddigi pénzláb szerint a vámfontból csak 42 1/2 ft. volna szabad veretni; miután pedig az új pénzláb szerint 45 ft. veretik belőle, az új pénz egy huszadrésszel (5%-el) péld. a forint egy garassal, csekélyebb értékű lesz a mostaninál.

Ugyanez áll azon tallérokna és kéttallérokna, melyek egész Németországban (Ausztriát bezárólag) egy leti pénz gyanánt behozatalnak s mindenütt teljes értékűk szerint elfogadandók. Az ilyen pénz szerint 1 frt. 30 krt, a kéttallér 3 frtot fog érni. Miután pedig az új forint egy garassal és így az 1 1/2 forint négy és fél krajczárral rosszabb a mostaninál, az új tallér a mostani pénz szerint nem 1 frt. 30 kr., hanem csak 1 frt. 25 1/2 krt, a két tallér pedig nem 3 frtot, hanem csak 2 frt 51 krt ér; ez a pénzügyminiszterium mult juniusi rendelvénnyel által ekkint meg is állapított s egyszerűsített kihiadtetett, hogy ily új tallérok már verettek is, és bármely nyilvános pénztárnál a fentnevezett érték szerint elfogadtatnak.

A legújabb (sept. 19. kelt) cs. rendelet most összeállítja a különböző pénzneveket Lesz tehát:

1. egyleti pénz,
 2. birodalmi vagy országos pénz,
 3. váltó pénz,
- Az egyleti pénzről (tallérok és

kéttallérok) az imént szoltunk; ezen ezüst-pénz előlapján a fejedelem mellképe körül e körirat olvasható: „Franz Josef I. v. G. Kaiser v. Österreich.“ hátlapján a császári sas körül „Zwei Vereinsthaler...“ XV. Ein Pfund fein“ vagy „Ein Vereinsthaler...“ XXX. Ein Pfund fein“ és a veretési év-szám. A szélen e szavak vannak bevésve: „Mit vereinten Kräften.“

Országos vagy birodalmi pénz lesz:

a) Kétförintos, b) egyforintos, c) negyedforintos, (e pénzeket a feliratok latin nyelven lesznek; elöl Franc. Jos. stb. hátul: Hung. Boh. stb.); ezen pénznek a mostaniakhoz viszonya még nincs megállapítva, hanem az általános arányból tudhatni, hogy a kétförintos a mostani pénz szerint mintegy 1 ft. 54 kr. az egyforintos 57 kr. és a negyedforintos 14 1/4 krajczárt fog érni; erre nézve elvárjuk még a további rendeleteket, melyek ezen irányt szentesítik.

A váltó pénz zelle legtöbb bajunk lesz, miután az új forint nem 60 krajczárra, hanem 100 százdára fog osztatni. Lesz pedig ezüst és réz váltópénz, t. i.

(ezüsből (a mikörülbelül
10 százdos) a mostani ezüst hatosnak
5 százdos) és ezüstgarasnak felel
(meg,)

3 százdos)
1 százdos) rézből
1/2 százdos)

Minő nevek lesz ezen aprópénzeknek, még nem tudjuk; zavar elkerülése végett a „krajczár“ elnevezést ezekre nem alkalmazhatni; hallomás szerint „denár“nek vagy „denár“nak fognak cizmezteni.

Ezen új aprópénznek a mostanihoz levő aránya csak igen bonyolódott törtszámok útján levén kifejezhető, várva-várjuk a kormány ebbeli rendeleteit, melyek e bonyolalmas számolást alkalmasint egyszerűsítendik.

Folyó évi nov. 1-től fogva — a Mária Terézia tallérok és aranyok kivételével — az ausztriai pénzverdekben a mostani pénz nem fog többé veretni, hanem csak az új pénzláb szerinti.

Aranyból csak egyleti pénz (koronák és félkoronák) veretik, melynek értéke fél-évről félre fog megállapítani, s melynek elfogadására senki sem köteles, miként ezt a pénzszerződés is kimondja.

Ennyiből áll a legújabb cs. nyílt rendelet veleje.

KÜL ÉS BELFÖLDI LEVELEZÉS.

Bukarest, sept. 26. 1857. Kedden, szerdán, sept. 23-án, akolostorok részéről

adandó két követ a mitropolián megválasztott, nevök Bistritzean Hyeronim és Szadován Athanáz, mindkettő a conservatív párthoz tartozik. Szerdán, esütörtökön, 24-n választattak az egyházkerületek. Itt a mitropolián valami zavar történt a választásban s a dolog a kaimakam eleibe került.

Gyurgyevóban egy előleges választásban Serruri nyert szavazatbőbséget. Ez az uniopárthoz tartozik.

Bukarestben és ennek megyéjében, Ilfoyban, nagy a pártra-szakadás; pl. a bojárok, kell, hogy adjanak két követet és szavaznak hat egyénre, kik közül három conservatív, három unionista. Bukarest pedig ad négy követet és van tizenöt jelölt, hat conservatív, kilencz a másik párthoz tartozván.

Választó van 1450. Ha ennek fele a conservativekre szavaz, a national párt vesztesége kikerülhetlen. A Seculul e miatt nagyon is megdöbent; a tizenöt egyénből, ő tudja, hogy kiket, ily formán üdvözlöti ház, kenyér, hon és ing nélküli kalandorok! kik csak azért vették fel a hazafiság mostan divatba jött köpenyegét, hogy a rumanokkal játékok üzzetek. Zugolódik azért is, hogy a követjelöltek az együgyű nép számára választó-jegyeket osztogatnak.

A Jassyból jött tudósítás szerint, e város részire megtörtént a választás. Szavazott 394, harmincz antiunionista nem vett részt a választásban. A gyűlés reggeli 9 óráról esti 12 óráig tartott. Szavazatbőbséget nyertek: Panu, Menulesku Vazul, Kozadin és orvos Fetu. Galaczban Kuza és Negri. Faltitsényiben: Grigoriu. Barladban orvos Kostin választattak meg.

A Romanul azt mondja, hogy a városok követei mind az unió nemzeti párthoz tartoznak; de ebben sokan Tamások.

Ma történik a nagy-birtoku bojárok között a választás a megyékben. Bukarest is nagyon megélelnekül.

Bor-Szőrcsök. *) F. évisept. 6-án éjjel után 3 óra tájatt Bor-Szőrcsök helysége közepén a trieszti társaságnál biztosított 25 sz. a korcsmaháznak birkaaklában tűz ütött ki, bizonyosan még nem tudni mikor, azonban egyesek állítása szerint a zsidó korcsmáros, éppen vasárnap levén, az napra birkákat akart levágni, s a gyertyával vigyázatlanul bányán, abból támadt volna a tűz, s 95 db. birkája, szobája, kamarája is oda égett, úgy hogy maga is alig tudott menekülni. Eleinte a keleti szél csak gyengén lengedezett, de a sűrűn álló épületek, széna és szalmakazlak miatt, rövid idő alatt 47 családnak 14,500 ezüstforintot veszített.

Veszprém-megyei magyar falu 863 catholikus magyar, és 10 zsidó lakja. Szerk.

rintra becsült javát hamvasztotta el a nagy tűz élesztett szélvihar által táplált lángok hatalma. — A tűz harapozása nyugatnak irányult, s minthogy a megremült, mindekelőtt magáts vagyonkáját akará menteni, a tűzoltásról szó sem lehetett, s szorongó szívvel néztünk az egész nyugati ház-sor elhamvadása elebe. — E vész-jóslatu perezenelben nemtőként legelső érkezék között a 1/2 óra távolságban fekvő Somlyó-Vásárhely derék jegyzője, s az erd. k. j. és tűzkárm. társulat ottani ügyvivője tek. Czink János ur. Midőn t. i. az ottan minden éjjelre kirendelt 16 db egyike ő nála birt leve, puska lövések, s doboltatással, harang-félveretessel fölriasztá, a Kholb János lovai által ragadott fecskendőn, az ottani biróval s hat tűzoltó segéddel nálunk termett, s egyenest t. Fodor Lajos urnak az erdélyi kölcsönös társulatnál biztosított házának legtagasabb udvarára hajtatott, hol a ház eszterhája alatti szalma-kazalon kívül, mely a lángok által ostromoltaték, minden tűzben vala már. E kazalt összelecsendeztetve, ő a s.-vásárhelyi bíró Jó József, Torma József, s több somló-vásárhelyiekkel eldöntötte, az ép zsúpokat elczipeltette s a gyuladózokat öntöztetve s bár a tovább harapódzni akaró lángok daczára összetaposva, 1 1/2 órai küzdelem után, sükerült elmondhatni: a tűz meg van fogva. S mialatt ők a lángokkal viaskodának, t. Fodor ur házat emberekkel, kik vizes szalmametekkel s vizes-kannákkal valának felfegyverezve, végig ültette, hogy ha valami égő szalma szállana oda, rögtön elolt-hassák. Reggeli 8 óra tájban a további erős munkára képtelen levén, s.-vásárhelyi asztalos mester Hermán János váltá fel. Így folyt az oltás esti 6 óráig, midőn a tűz teljesen ki lön oltva. Emberbarátias küzdeleik végett dicsérrel kiemelendők még a nevezettek kivül, Horváth János és Buri-József s.-vásárhelyi, a három János: Szabó, Takács és Keszler bor-szőrcsöki lakosok, s fáradhatlan vízfordásukért ugyancsak bor-szőrcsöki Hajgató György, Gyalog József né s Bech Teréz.

Ez már harmadik tűzvész, hol a derék Czink János ur élte kockáztatásával küzdött meg, szerencsétlen felebarátai vagyonát megmentendő a vészess elemmel. t. t.

KOLOZSVÁRI NAPLÓ

= Fényes nevű publicistánk id. gr. Teleki Domokos ő miga fővárosunkba érkezett, szinte e hó végeig itt mulatand.

* A tegnapielőtti postával Bécsből egy megfizetett levelet kapott szerkesztőségünk, a melynek jelentőségét mindenki elfogja ismeri, a ki előtt tudja van, hogy mily ritka eset az, hogy egy magyar lap, s éppen egy kisbe-

már gúny tárgya lesz, s midőn majd meg fog jelenni az udvarnál, apródok és csatlósok fogják sugni egymásnak: ez-e ama híres lovag, a ki marosparti fűzfáink ellen irtó harcot jött viselni!... Elkomorult tekintetében kegyetlen megbúsulás vad fénye égett; érzé, hogy e pillanatban a legkisebb bosszantásra ölni tudna, s nehogy valamely hetike lovagocskája megjegyzése által fölingereltessek és így valami széles-séget kövessen el, a mire képes vala, lesütöte fejét, mintha nem is akarná látni a társaságot és lépésben eresztve lovát, félrecsapó irányban távozni akart.

De alig haladott néhány lépésnyire, egy harsány férfui hang mintegy vezénylőleg kiáltá: — Hahó, öcsém, hahó!

E parancsoló hang újabb sebző nyíl volt Márkházi büszkeségének; ingerülten fölkapá lesütött fejét, mindenre kész gyorsasággal megfordítá lovát, s összeráncolt homlokkal várta be a társaságot, mialatt szikrázó tekintettel keresé a megszólított, a kinek az előbb hallott gúnykaczajt is tulajdonítá, s a kivel összetűzni most már fékezhetlen kedvet érzett.

A közelgő társaság egyes tagjai felett gyors szemlét tartani és tisztába jöni az iránt, hogy itt csakugyan Erdély legelőkelőbb személyeinek néhányával lesz baja, pillanat műve volt neki.

Semmi se természetesebb, mint az, hogy figyelmét először is két hölgy vonta magára, a kik közül lovagoltak.

Egyik körül-belül tizennégy vagy legfőlebb tizenöt éves szőke lányka vala, vitor, mosolygó arccsal, szüntelen csevegő ajkak és gondtalan örömrézzel sugárzó kőkényszemekkel; nyúlánk, fejledező természet tengerzöld bársony-öltöny fedé finom magyaros szabás szerint, a mi nem kevésbé emelé még gyermeki bájját, melyeket inkább csak a sejtélem, mint a szem

Rajta a sor,
Most szenderüljön ő?
Hajh! álma
A hajnal messzi jó.

Nem, nem; ennek
Történni nem lehet,
Van bíró ott
A fellegek felett.

Te ismered
E honpolgár becsét;
Im kegylevel:
Név kell alá s pecsét.

Siess uram,
Az óra majd lejár,
Kovácsóci
Igy esd, a cancellár.

„Legyen“ felett
A lágyult fejedelem,
S kegylevellel
Futár megy hirtelen.

Gazdag jutalm
A fardalmi bér,
A végzetes
Helyhez korán ha ér.

Robogva fut
Nem egy, de két követ;
Mégosztani
A tért hogy nem lehet?!

Jó hírnökök
Ugyan száguldatok,
Mert messzi jár
Rémséges társatok.

IV.

„Nos miatyanokodnak
Vége hossza nincs?
A késő bűnbánat
Olesó lelki kincs.

Végezd; ha lelte
Magát a remény,
Egy pár percnyi élet
Árva elemény.”

A mogorva várnagy
Igy szól Gálffyhoz,
Ki soháját küldé
Ég lakóihoz.

Késő volt egy perc is
A várur előtt,
Boldizsár jutalma
Ösztönözte őt.

Ne siess jó Gálffy,
Buntelen valál,
Rövid imád végén
Csüng a gyász-halál.

Ne siess, s ha végzed,
Ismét kezd elől,
Hosszu imád kezés
Életed felől.

De a kit nem vádol
Bűnös öntudat,
Annak egy pár sohaj
Az imádkozat.

Pár soháját végzi
Gálffy hirtelen,

A bakó sujt, ... s alszik
Ö élettelen.

Egy perc, ... s kegylevellel
A futár rohan;
Oh a vészkövetnek
Gyorsabb szárnya van.

SAPHIRA.

Koszorúzott pályamű.

Irtá

HALMÁGYI SÁNDOR.

III.

Szerelmem és nagy ravagyas.

(Folytatás.)

Lehet képzelni, mily kétségbeesett megdöbbenést érzé szívét elfacsarodni, midőn az eperfa-csoportozatok egyike mögül egész társaságot látott feléje lovagolni, mely férfiak és hölgyekből állott, a kiknek fényes öltözéke és a kisérő csatlósok egyenruhája azonnal gyanítatá, hogy a főnemesi osztályhoz, talán éppen az udvarhoz tartoznak. Megsemmisülve érzé magát, mert im legelső föltűnésével is hibáján kívül neveltségessé, s így tekintélye már előre eljátszva lön oly egyének előtt, a kiket inkább bámulatra kell vala ragadnia, hogy szerencsét megálapíthassa. Egy borzasztó gondolat vilant át agyán, az, hogy még mielőtt föllépne

*) Lásd a Kolozsv. Közl. 129-ik számát.

körü lap, miután „K. Közlöny“ is, cserepéldány megküldésére szólították fel a birodalmi főváros tekintélyes napi közlönyeinek valamelyike által. A bécsi sajtó, — értjük azon nagyobb lapokat, a melyek magasabb sugallat által vezetettek, s földolgozták egy Warrenst bírnak, mint az „Oesterreichische Zeitung is, — szerencsésebb viszonyai és ebből kifolyó erélyes fejlődése, s roppant hatókörével fogva még eddig mindig bizonyos aristocratus magatartást tanúsított szemben a magyar journalisticával, a mely csak pár évtized óta nyert jelentékenyebb lendületet. Annál hízelgőbb reánk nézve, s szerény munkásságunk kiadásán is tekintjük azon figyelmet, a melyben lapunkat az „Oesterreichische Ztg.“ részesíti, midőn cserepéldány küldésére felszólított. Örömmel s azon reményben lépünk ezen európaországi olvasott lappal collegialis viszonyba, hogy határozott irányunkat méltányolva, mint eddig is a „Wanderer“-rel együtt téve, hazafias törekvéseinket ezután még nagyobb figyelemmel kísérjék, s hazánkban azon hasznos szerzőt, hogy az itten felmerülő eszméket a döntőbb körök figyelmébe juttatja.

— Tegnap tartotta a selyemiparészeti növendékek vizsgálatát, miről jövő számunkban részletekben.

— Dr. Engel Józsefnek, kinek Kolozsvárra költözéséről már emlékezzünk, a magyar sajtó család rendszerről írott nagyszerű nyelvészeti műve már az első átdolgozón átment; csak sajtó alá végleges elkészítése hiányzik, mi ide költözésének egyik főfeladatát képezi.

— Szilagsági értesítések szerint az utóbbi hetek kedvezőtlen időjárása ott a jó szüretiránti reménységet alkalmasint kettévágta. Szeptember végső felében olyan éretlen a szőlő, melyen rég nem emlékszünk, s egy elméncz megjegyzése szerint: előbb meglehet vallatni a rabot vele, azután ha kell mégis lehet lőni.

* Arany János „Toldi“-czim hősköltés-ményét Jovanovic János szerb költő, mint írják, sok szerencsével ültette át a szerb irodalomba.

* A német természetvizsgálóknak és orvosoknak sept. utolsó hetében Bonnbán tartott 33-dik gyűlésén Kubinyi Ágoston, a pesti nemzeti múzeum igazgatója és Brassai Samu urak, Erdélyből Kolozsvári boncztanár Lénossék is is jelen voltak.

* Gyulai Pál, erdélyi hazánkfiát a pesti kereskedelmi akadémia a magyar nyelv és irodalom tanárává 1200 pfrt évi fizetéssel megválasztotta.

* A magyar protestánsok képviselői, a kik Berlinben az „Evangelical Alliance“ üléseiben részt vettek, a porosz király és királyné ő felségének is bemutatattak. Ez alkalommal dr. Székács József pesti evang. lelkész ur az összes magyarországi protestánsok nevében megköszönte ő felségének, hogy a magyar gimnasiunak és nevelőintézetek segélyezésére országának egész területén gyűjtéseket engedett, a melyek mintegy 6000 tallért eredményeztek. Végül a szónok kijelentvén, hogy a magyar saját nyelvén a legjobban tud imádkozni és áldást mondani, e szavakkal fejezte be beszédét: királyi Felséged soká és boldogul éljen! mit a magyarok mind s még a mellettük álló svájciak is viszhangoztak. — A király örömet fejezte ki a felett, hogy a sokszor olvasott „Ejtszaki Mész“ egyszer hozzá is intéztek és maga is hallotta, s megígérte, hogy

Ausztria protestánsairól mindig szeretettel fog megemlékezni. — A képviselők már visszatértek hazájukba.

* Báró Sina Simon velencei palotáját a csatorna mellett, mely Grassi palota név alatt volt ismeretes, s melyet 520 ezer huszason vásárolt meg, a legújabbra teendő, mely célra a leghíresebb építészeket, festőket és szobrászokat rendelt meg. Egyszermind a palota körüli házakat is megszerzi, melyek téreit pompás kertté fogja átalakítani.

* A kis Napoleon herceg a gárdagránatosok első ezredének névsorába följegyeztetett. Valahányszor a létszámot felolvassák, neve után ezt mondják: „Most még szabadsággal szüfölnél van.“ Mint a többiek, ő is naponként 43 centim szoldot huz.

* Texasban egy szerelmes pár, a részükre megnyert pap kíséretében, a ki őket szülői ellenzés dacára összeeskütni vállalkozott, a városból titkon megszökött. Mindhármán jó lovon vágattak. De a menyasszony atyja mégis nyomukba ékeztet, s mármár utolérandó vala őket, midőn a leány, a ki legelső pillantá meg üldöző atyját, kérdé a lelkészről: ha nem végezhetné-e a szertartást vágatás közben. — „Miért ne?“ viszonzá a tisztelendő, s jól meg-sarkanyuzván lovát, mondani kezdé a szokásos imát, s aztán megáldotta a maga rendin összeadott párt. Eppen az „Amen“-t mondta, midőn az atya beérvén őket, leánya lovának kantárszárát megragadta. Már késő volt. Mit volt mit tennie? Mint okos szüle, maga is megáldotta a szerelmes párocskát.

AUSZTRIAI BIRODALOM.

Bécs, sept. 26. — V. (Öster. Corresp.) A most megjelent birodalmi törvénylap (XXXIII. db. 169 sz.) — s egyuttal a „Wiener Ztg.“ Közlök az 1857. jun. 24-diki szerződvényen (lásd f. 6. jun. 6-ki 128 számát) alapuló pénzrendszer technikai részét illetőleg f. hó 16-án kibocsátott nyiltparancsot.

Midőn az új pénzérték behozatala, s az eddigi pénzlábról a jövőre átmenet iránti rendszabályok, valamint a jogi viszonyzatok szabályozását illetőleg a törvényes határozmányok még várandók, alkalomszerűnek tartjuk azon rendeletekre nézve mondani néhány szót, melyek az 1857 sept. 19-ki császári nyiltparancsban tartalmaznak.

Ekkor az ezüstöt 16 latos = 288 szemeres márká, az aranyat 24 karatos = 288 szemeres márká, az ezüstöt mázsá = 100 font 3200 lat szerint mérik. A vamlásoknál már néhány év óta alkalmazott s lassanként a kereskedelmi forgalomba is átment fontnak (500 gramme) tizen-d osztással az ércpénzekre behozatala a pénz szakában az összes számadások lényeges egyszerűsítését és könnyítését fogja maga után vonni.

Hasonlag igen lényeges egyszerűsítés eszközöltetik továbbá az által, hogy az arany- és ezüstpénzek finom tartalma, mely ekkor az ezüstnél a 16 latos márkára latok és szemerek szerint, és az aranynál karatos márkára karatok és szemerek szerint a 24 méretű, jövőben az egység $\frac{1}{1000}$ -ed részében fog mindkét nemese ércze nézve kiveretni. Mindkét tekintetben, tudniillik a pénzsúly és a finomtartalom kimérését illetőleg ezenfölről a nagy pénzgyűletnek

Franciaország, Belgium, Hollandia, Schvájcz, Piemont, Toskana s más országokkal egy lábra állítása eszközöltetik.

Az új országos pénzláb szerint a forint $\frac{1}{45}$ font finom ezüstöt tartalmazand. Az e pénzláb szerint vert pénzek „ausztriai értékű“ pénzeknek nevezetnek. Ez elnevezés „ausztriai értékű“ ennél fogva az eddigi pénzláb különféle elnevezési helyébe fog lépni.

A forintnak századrészekre, s a századrészek tizedrészekre felosztása, melyek esetleges különös elnevezéseire nézve még bővebbi rendeletek várandók, a hatvanadrészek, s a hatvanadrész negyedrészéi helyett az ausztriai számadási ügyel a tisztán tizedes rendszer előnyeiben részesíti.

Az ezüst pénzek keverése, egész le az $\frac{1}{10}$ flüg ugyanaz marad, mely Ausztriában 1852-ik évben általában behozattott, t. i. $\frac{9}{10}$ finom ezüst $\frac{1}{10}$ rézzel keverése. Az $\frac{1}{4}$ forintazonban erős rézadalékokat nyer, mert a súlyosabb keverék a kisebb pénzeknél több tekintetben alkalmasabbnak bizonyult be, s ezen pénzzen keveréke ugyanaz lesz, melyet az $\frac{1}{6}$ tallér tartalmaz, úgy hogy mindkettő nemcsak a délnémet érték egész belbecsével, hanem egyszermind hasonló nyers súlyal, s mindkettő 17 $\frac{1}{2}$ kr. értékével bírand.

Az ezüst váltópénznél tekintet volt a pénzgyűvényben az ezüsttartalmat illetőleg megállapított mértékre, a lehető kényelmes gyakorlati alkalmazásra a forgalomban, egyszermind a tizedes arányokkal, továbbá a tallérérték egy lábra állítására, és a délnémet értékhez való közelítésre. A 10 és illetőleg 5 századrészes darabok, 2 s illetőleg ezüstgaras, és 7 illetőleg $\frac{3}{4}$ krajczár névszerinti értékkel bírandnak.

Ugyanezen elvek szerint jártak el a rézváltópénzre nézve: a legkisebb pénzdaráb t. i. az $\frac{1}{10}$ századrészes névértékű a száz vagy hannoverai kir. fillérnek, s e mellett a frank $\frac{1}{10}$ részének, s az olasz lírának teljesen megfelelő.

A „koronás“ és „félkoronás aranyok“ finom tartalma a fontnak $\frac{1}{50}$ és $\frac{1}{100}$ része (10 és 5 gramme) $\frac{9}{10}$ arany és $\frac{1}{10}$ rész vegyíték mellett a pénzgyűlet területe számára készített kereskedelmi aranypénznek oly kelendőséget biztosít, mely nemcsak messze túl fog ezen egy-let 10 millió lakosainak forgalmán terjedni, s idővel azt világpénzzé teendő.

Már is hallani, miképp azon kevés német államok egyike, melyek a pénzgyűvényhez ekkor nem csatlakoztak, a világereskedésben mindig több-több fontosságot nyerő Brema, a „koronás“ és „félkoronás aranyokat“ törvényes fizető eszköznek szilárd $\frac{8}{10}$ és $\frac{4}{20}$ tallér értékében akarja nyilvánítni.

Az árfolyam közzététele, mely mellett a pénzgyűvény határozmányai szerint a „koronás aranyok“ az ausztriai állami pénztáraknál elfogadtatnak, egyszerre várható ezen arany pénzdarábok megjelenésével. (B. P. H.)

Gabona ár. Oct. 1-ről 1857. Bécsi-mérőjét p. p. Tisztabúza 3 frt 36 kr. Elegybúza 2 frt 44 kr. Rozs 1 frt 42 kr. Árpa 1 rtf 52 kr. Zab 58 kr. Török 1 frt 52 kr. Pityóka 52 kr.

KÜLFÖLD.

— A stuttgarti találkozásnak nincs egyéb célja, mint az európai béke meg-

erősítése. Ez altató nótá hangzik most francia, orosz, sőt német nyelven is, holott ha valaki, bizonyosan a német rettegést két oly híres sasnak összevetésétől, a milyen csak a Néva és Szajna mellett fészkelhet. Az „Ejtszaki Mész“ a béke szükségével a hatalmától donog a maga, s kétségkívül a hatalmas darazsok nevében. Ily béke fölbiztosítékul tekinti: minden nagy ravagító terv félrevetését, s a kölcsönös bizalom helyreállítását a négy hatalom orosz, francia, angol- és Poroszország között. A jó „Mész“ mint látszik, csak négyig tud számlálni, s az ötös számot ha ismeri is, de nem tudja még nyelvére venni. Ausztriai Császár Ő Felségének az orosz császári találkozására, úgy hisszük, az ejtszaki „Mész“-vel piczi fulánkját ismét visszahuzatja.

— A porosz félhivatalos „Zeit“, melyről irva van, hogy idejét nem érti, a legnyugodtabb phlegmával nézi a két sas összevetését Németország nagy testén, mely pedig, mintha e két gonosz madár étkeül volna elkészülve, oly nagy meredten fekszik. „Németország, ugymond a „Zeit“, a maga ügyeit akarja is, birja is maga rendezni, s minden idegen beavatkozást nyomosan elutasítani. Európa szíve erős: hát miért aggodják, midőn a kelet a nyugattal kezét fog.“

Nem ily nyugott a találkozás következményeire nézve a D. Allg. Zgt. Ez jól tudja, hogy a francziáknak kedvezencz eszméje, reménye a Rajna-határnak valószínűsítése. A német nagyhatalmak előtt — ugymond — nem titok, hogy Franciaország a keleti háboru alatt a háboru folytatásának feltételül, ily irányban igényelt engedményeket tűzött ki, és hogy a nyugati hatalmaknak e pont feletti egyenetlensége volt az, mely az Oroszország elleni háborunak időelőtti végét vetett, és egy félérte békét hozott létre.

A „N. Pr. Ztg.“ szintoly kevéssé tud megnyugodni. „Ki hinné komolyan — ugymond, — hogy Franciaország valaha lemondhatna határai kiterjesztéséről és arról, hogy hadseregének alkalom nyújtassék a francia történet kevésbbé fényes lapjait kijavítani? Franciaországnak nőni kell a karni, ha csak hátramenni nem akar. De miképpen és hol akar Franciaország nőni, hacsak nem Németország rovására?“

— Újabb tudósítások Indiából még nem jöttek. Az angol és francia lapok hasábjait jelenleg a már tudva levő események részleteinek végtelen rajzolása tölti be. Ez ugyan nem képes szelidíteni azon sötét színezetet, mely az angolok helyzetén Indiában elborul; de másfelől ragyogóbb fény-

találhatott még fel. Kis fehér török lovon ült, melynek hosszu, finom, s mint látszék, gondosan fésült, téjszín sörénye egészen habos sügyéig csüngött. A csinos kis állat kellemesen ringató hánykodással hozta serdülő asszonyát, a ki nem vala más, mint... no, s megnevezük őt azonnal? ... miért ne! ... Báthori Griseldis, a fejedelem, vagy mint Báthori Kristófot általánosabban nevezék: az erdélyi vajda leánya.

A másik valóban hódolatra ragadó jelenés, egy barna nő vala, talán már jóval túl az első ifjúság évein, de valami fenséges és még mindig ifjú alak, s mindennekfölött oly megragadó szépség, hogy lovagunk hosszasan felejté rajta ámuló tekintetét.

E királyi deli alak, — melyet azurkék ruhá folyt körül, magas telided keblénél kezdve le elul a karcsu derékig, magyaros kihányással piperézve rózsaszín selyem galandból — e deli alak, mondom, kissé kövéred, s e miatt érzékileg idomatos vala; duzzadt keblének s kelek vállainak rózsás hava átlátszó csipkefátyolon ragyogott át, mely szerelmesen tapadt a legszebb két bájhalomra, s aztán mintegy gyönyörtől részgölgülve súlydult el azoknak búvós tévegeiben, hogy ismét előbukkanva a gömbölyű könyök felett, széles, fodros szájtálson, melyet nehogy fecsegni találjon! — gyorsan befogni erőlködött, a csintelmes női lovagöltöny rövid, szűk ujja, míg kívül fölül szintén magyarosan ki volt bányva rózsaszín galanddal, s ékítve három arany-gombocskával. Az arcz, mint a félig telt hold, tojásdad és halvány-barna, mondhatni olajsín vala, de a legistább római arczéllal; karcsu félívet képező, barna szemöldök alól két fekete szem ragyogott, búvós-méla, magához sodró és lélekgyújtó fényében égve; gyönyörű hajlása orra alatt fin-

nom melszetű, megajakk duzzadtak, s kis kerek álla alatt alig észrevehető tokácska ereszkedett és adott még egy kiegészítő, éppen nem öszhangzástalan vonást képhez e hölgynek, a ki az aluli tükely jellemét viselő, minden időmán, minden vonásán. Fényes fűrtökben alahullámzó korom hajának, koromfekete, dús erdejét csinos, tollas kalpag szorítá halántékaihoz; elül gyémántos csat ragyogott rajta az alkonyi bíborfényben és hosszú fátol lengett hátra róla az enyhe szélvonalban. Nagy, fakó, erdélyi faj paripán ült, mely kényeskedő, büszke tánczazzal hordozá asszonyát, ki erős selyemféknél fogva deli magatartással kormányozá a gyönyörű állat lépteit, míg jobbában ezüstgombos lovagkorbaestot tartott.

Ez imponans külsejű hölgy szabályos, feltarczán büszke komolyság ömlött el, melyen azonban, mintegy hasztalan odavetett fátolón természetes jószág és nyájasság világolt át, a mit éles szem azonnal észrevehetett, míg az avatallan figyelme alig talált volna fel az egész képen mást, mint az erkölcsi szigor avagy gőg jellemvonását. Ajkai mellett a rejtett fájdalomnak egy leheletszerű vonása rezgett, melyet bájos mosoly hasztalan igyekezett eltörölni; szép, tiszta homlokán szunyadó fájdalomérzet gyöngye felhője borongott; hosszu, barna pillái mély árnyat vetve a két fekete szemcsillag fölött, ezeknek bús fényét csak annál rejtelmesebb búvós éjben tüntették fel. Volt valami ez egész arczban, a mi vonzó és egyszermind visszatartó vala, s a szemlélő alig tudta volna hamarjában eldönteni: e hölgyhez lángzó véringer avagy a hódoló bámulat ígézete ragadja-e?

Márkházi mintegy megigézve a külső szépség, fény és pompa által, mely e nő bizonyos varázsfénnyel vevé körül, elfogultan, önfeledt tekintettel bámult reá, s egy pillanatra megszűnt érezni a félelmet és fájdalmat, a mit

neveléséges feltűnésének öntudata okozott volt. De e pillanat, miáltal a társaság többi tagjait észre se látszott venni, a mint hogy szeme csakugyan káprázott is és esztét, lelkét csak egy kérdés foglalta el: hogy ki lehet e hölgy? — igen rövid vala; mert, mint a futó égi tütemény után ámulót a csattanó mennydörgés rázkódoló hangja: egy riasztó fel szórakozottságából az előbbi nyers férfui hang.

(Folytatjuk.)

M. CORMICK-FÉLE ARATÓ-GÉP.

(Vége.)

Ez így lévén, ki kell mondanunk, miként szeréntünk önmaguk vagy főnökeik és a haza ellen vétkeznek azok, kik csupa angolmániából Londonból hozzatnak oly gépeket, melyek a hazában is hiány nélkül, sőt talán megjavítva kiállíthatók. Erre legyen szabad egy esetet fölidéznem. Buda-pesti ez évi kiállításán, egy jószágigazgató (főnöke rovására persze s az állam kárára) nyilatkoztatja, hogy ő 20 — mond húsz Howard-ekét fog rendelni Angliából! — — — Mire én szerényen figyelmeztettem, „hogy miután Pesten Vidacs, mint 792-dik szám alatti kiállított Howard-féle ekéje bizonyítja, ez ekét hiánytalanul utánozza s kifogásan felül állólag szerkeszti; vélelemem szerint csak mintául kellene hozatni, s a többit helyben utancsinálhatni.“ Figyelmeztetésem hatástalan hangzott el, — s 20 eke megrendeltetett, legkihívóbban azon okból, mert ismeretlen embertárs is, mint igen sok mások, erénynek tartja a legnagyobb következtetlenségben is következetes maradni.

Itt meg kell jegyeznünk azon szomorú tapasztalásunkat is, mikint sokan vannak azon

szerencsétlen tévelygésben, hogy minden újításoknak, gépeknek és állat-nemesítéseknek, csupa előítéletből s értelmességéből ellene szegülnek. Ezek semleges ellentétei mind szellemi, mind anyagi előhaladásnak, s mint olyanok, csak szánandók.

Mások megint azon második még szerencsétlenebb tévelygésben élnek; miszerint minden újításokat igen mohón kapnak, s tudatlanságaikból áradt túlbuzgó előszeretett miatt a tárgyak horderejét ismerni nem tudva, hogy magoknak hirt-nevet csempészszenek, ilyen pazar kiadásokat tesznek, s nem ritkán a legroszabbat legdrágább áron szerzik meg, mit azután zúgba lökni kénytelenítetnek, ezek tényleges ellentétei az anyagi és szellemi jólét kifejlődésének, (mert rossz példájok másokat visszaretent) s mint olyanok megvetendők, annyival is inkább, mivel néha annyitrontanak, hogy öcsésük alig nöheti ki háramenéseiket; példa a nyugati szomszédoktól drága áron beszerzett rothadt életmíveltségszavartlan szarvasmarha, mely szennytől oly bajosan tisztulhat az örök hatalomul legszebb és legjobb gulárokkal (gulya-marha) megáldott hazánk.

Itt röviden értenem kell, mikint a mostan beszívragó angol sertétlen-sertések is, aligha egy késő megbánást nem idézendnek elő! — Allatainkat illetőleg azonban más alkalommal lesz szerencsém, élettanban gyökerezett boncz és természetbéli okokkal támogatott értekezést tenni; itt csak mellékesen említém, mi-ről, mint kitérésről, bocsánatot kérek. Kolozsvárt, aug. 18. 1857.

Márkodi Marton Sándor.

ben mutatja az angolok bátorságát, rettenthetetlen kitartását, mint valaha, s ebben is fekszik nagy részint annak biztosítása, hogy a győzelemnek végre is az ő részükre kell fordulnia.

— Az angol lapok saját honi bajokkal annyira tulterhelvél, hogy az európai politikai ügyeket, bármily fontosak legyenek is azok, még nem igen veszik pennájuk alá. Egyedül az „Advertiser” ragadja üstökön a moldovai választásokat, hogy intő szöveget elkiálthassa: „Ott vannak la az osbornei látogatás szép gyümölcsei! Ime ezek első eredményei az újabb időben behozott „személyes” kormányzásnak! (Értve ez alatt az Albert herceg befolyását.) Törökország épsége el van áruva, s Oroszország azon ponton van, hogy az unió által mind azt kivívja, mit a csatákon elvesztett.”

— A „brassai lapnak” írják a határszérlől: „Oláhországban az uniót már előre lehet várni, de hogy Moldova is uniót akar, az a clerus érdeme. Oláhországban egy új mozgalom ragadta meg a lelkeket s a pártúh rövid időn kitörésre fog jutni. Az egyesült tartományok fejedelmének örökösnek kell lenni, de honnan választják már e fejedelmet, idegen uralkodói házból-e, vagy valamely oláh hercegi nemzetségből. Az oláhországi népség nagy többsége idegen herceget akar, mert egyilyentől több igazságot vár az országban. De mind ez még eddig csak kegyes óhajítás. A porta minden erejét meg fogja feszíteni, hogy szüzenje maradjon a tartományoknak. Egyébiránt a két fejedelemség az oroszok és francziák között maholnap villongás alomájává válhatik. A francziapárt a dunai fejedelemségekben rövid idő alatt már mindent átfrancziásítva óhaj látni, mialatt az oroszok pártja — s ez éppen nem kicsin —

titkon nevet szakálába, mert szentül hiszi és reméli, hogy azon darab földet, a melyet Oroszország a párisi béke folytán Beszarabiából elvesztett, szászszoroson viszsza nyerendi. Az igaz lelkű honfiak száma, kik honuk és népük javát szívóken hordanák, rendkívül kicsin s nem hallgatnak rájuk most, midőn valamennyi nagy szájhős hazafi akar lenni!”

— A chalonsi táborban a testőrgáradosok által tartott utóbbi színházi előadás alkalmával oly demonstratio fordult elő, mely Németországban figyelem nélkül nem maradhat. A császár jelenlétében hazafias dalok zendültek meg a jenai, ausztrilitzi és friedlandi győzelmek dicsőítésére, s midőn a daloknak vége volt, mintha csak jelt adtak volna, felállottak az összes nézők, a kik 300 tisztből, 500 altisztből, 1200 katonából állottak s háromszor kiáltották el: „Vive l'Empereur!” — s a berlini „Zeit” üdvözlí Franciaországnak Oroszországgal kibékülését!

— A „Szent Ilona-érem” elfogadására minden zugból másznak ki a nagy Németország rokkant fiai, I. Napoleon egykori katonái. A bádeni „Landes Ztg.” többek közt így ír: „A bádeni veteránok a Szent Ilona-érmet emlékeztető jelnek tekintik oly korszakra, midőn a bádeni harezfiak vitésége legesszégben fényre ragyogott hű önfeláldozással fejedelmökhöz, de koránsem tartják azt a német jellem megalázásának, s nem tulajdonítanak annak politikai fontosságát.” Sok ily fia van Németországnak, a ki a hazája elleni vitézkedést nem tartja honfialan telennek, s az afféléknek nem tulajdonít politikai fontosságot, azért is nincs hát Németországnak politikai fontossága.

— A sept. 26-ki „Moniteur” közlése szerint a franczia császár a bádeni területen a nagyhercegtől s a po-

rosz trónörökösétől lön üdvözölve, s ez utóbbi a porosz királynak saját kezírtu levelét nyújtotta át, a melyben ez sajnálatát fejezi ki, hogy nem mehet maga személyesen a császár elébe.

UJ POSTA.

— A franczia császár sept. 25-dikén Stuttgartba érkeztek a néptől élénken lön üdvözölve, a „Moniteur” szerint pedig a legnagyobb rokonszenvel fogadva. Alig érkezett meg Napoleon, a czár azonnal meglátogatta őt lakosztályában, s Napoleon sem késelt a látogatást visszaadni. 28-kán bucsukezet szorított a két császár egymással, s a harmadik császár, ausztriai császár Ö Felsége 29-dikén hajnalban indult el Bécsből, hogy Weimarban is legyen két császár találkozás, a melyre mint látszik, Párisban kántsem voltak elkészülve, oly villámcsapással lepte meg annak híre az Ausztria elszigeteltsége kiegészítésétől párisiakat. Az orosz császár még Stuttgartba jött előtt sajátkezü levelében fejezte ki az ausztriai császárnak, mennyire óhajtaná Ö Felségével Németország valamely pontján találkozni, és e levélben, mint mondják, egyetlenleg szóval sem volt említve a Napoleonnai találkozás. October első napján fogott történni Weimarban II. Sándor czárnak I. Ferencz Józseffel találkozása. A czár oct. 2-án Berlinbe, 5-én Warsóba érkezend. A weimari nap kétséggel elszélesíti a sötét felhőt, melylyel a stuttgarti összefövetel sok jámbor német s nem német kedélyt beárnyalt. A stuttgarti találkozás talányához kulcsot szolgáltat Weimar. A császárok utazása egy nagyszerű békeutazás. Személyes feszültségek kie-

gyenlítése, nem pedig szövetségek kötése e magas mozgalmak célja.

— Bombayból, sept. 1-jén távirják: „Delhi még aug. 12-én ellentállott. Havelock visszavonult Cawnporeba. Agra még tartja magát. Lahoreban fölkelés. Spencer őrnagy meggyilkolva. Kalkuttában jobb hangulat.” Havelock, a mint látszik nem képes támadó harcra folytatni, míg szerfelett megfogyott serge erősbülést nem nyer. Luknow fenállhatása nagyon kétes kezd lenni.

— Mint a „Pays” sept. 27-kén írja: Sir Campbell és Canning közt az indiai ügyek vezetését illetőleg nagy egyenlenség támadt. Elgin lord Campbell részén van, kit a közvéleményis pártol.

— Közlebről szó volt egy körözvényről, melyet a franczia udvar intézett volna az északi udvarokhoz, s a melyben az a dán kérdésben Dánia részére nyilatkozott volna. A „Nord” merőben kétségbe vonja egy ily körözvény létezését. A német kormányok Holsteinra hagyják, hogy ügyekben ha kell maga folyamodjék a német szövetséggel.

— A svédországi rendek a király javaslatát, mely szerint a koronaörökös nevezetnek ki regensnek a király betegsége alatt, elfogadták.

NYILT POSTA.

Kerekes Miklós urhoz. Önnek ide beküldött versezetet a legkedvesebb meglepetéssel olvastuk, s sietni fogunk mielőtt tárcánkban rés nyílik, olvasó közönségünkkel megosztani hazafias örömeinket, melyet ily költői képesség feltűnése éreztünk.

Bécsi börze. september 29-kén. Erd. urbéri papir 78 1/2. Magyar urbéri papir 78 1/16. Nemzeti kölcsön 83 1/2. Arany darabja 4 fr. 57 1/2 kr. Ezüst 55 1/8.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: BERDE ÁRON.

HIVATALOS HIRDETESEK.

(2—3)

3083 p. sz.

HIRDETMÉNY

a földterhermentesítési kárpótlási tőkék kirendelése tárgyában.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tételik, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földterhermentesítési bizottmány 1857 aug. 17-ről 6082 sz. alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát, K. Banyai Hollaki Ignác ur N. Halmágyi járásában, a sz. városi kerületben s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járulékaira nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Fel ívatnak tehát ezennel, az 1856 jan. 1. kelt. s a Birod. Törv. Lap 7 számában közzétett cs. nyiltparancs s a m. minisztérium 1857 apr. 8-kán kelt s a Birod. Törv. Lap 77. számában közzétett rendelete 1. §-sa értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokrai igényeket az 1853-dik évi majus 29-kén kelt, nyiltparancs főbírod. törvénylap 100. sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bíróság érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azok, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt más jogcimből támasztanak, — hogy ebbéli jogait érvényesítsék.

4-ör. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt bétáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek, — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben mindezen személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1. 2. 3-ik pontok alatt kijelentéskor csupán az tartatik föl, netaláni jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzásairai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertett. A kimutatások s bejelentések írásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmozottjának vezetéke és keresztnéve, lakása, ugy szintén a támasztott igény pontosan kimutatva legyen. Melynek bejelentési változhatatlan határ napjaul 1857-ki év novemb. 15-ke tűzetik ki.

Egyszersmind azok, kik a fennbéli meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket ahirdetményi határidő alatt benyújtandották, ezennel felhívattak, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végett tárgyalásra 1858 jan. 20-kán d. e. 9-kor mint kitűzött tárgyalási határnapon ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmozottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben ugy fognak tekintetni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyáltal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztított tőkére is figyelem fog fordíttatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbéli igényeket a fennemlített császár nyiltparancs 25-ik §-sa 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Vége kijelentetik, miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba visszahelyezésnek hely nem adatik, hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok s bizonyítványok bemutatandók lesznek s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezett igazolások és bejelentések, ugy szintén a lejárt vagy t. stént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kérények a hivatalos órák alatt a cs. k. törv. széknél megtekinthetők lesznek.

Folyó szám.	A kerület és járás neve.	A község neve.	Kárpótlott birtok	Kárpótlási tőke.	A liquidált tőkekamatolásának határ ideje.	Kamatátalálék 1848 júl. 1-től az előbbi kam. határidőig.	Észrevétel.
				frt. kr.		frt. kr.	
1	Szászvárosi kerület nagy halmágyi járás.	Ocs.	82 telek, 257 holdat és 1225 ölel tevő, 1 f. 10 kr. évi jövedelem p. p.	6014 31/2	Január 1-je 1858.	1065 34	Előlegesen.

Szászváros, augusztus; 31-dik 1857.

A szászvárosi cs. kir. kerületi törvényszék üléséből.

HIRDETMÉNY

a földterhermentesítési kárpótlási tőkék kirendelése tárgyában.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tételik, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földterhermentesítési bizottmány 1857 aug. 8-ról 8400 sz. alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát Teleki és Bethlen grófi család részére szászvárosi kerület m. solymosi járásában fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járulékaira nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhívattak tehát ezennel, az 1856 jan. 1. kelt s a Birod. Törv. Lap 7 számában közzétett cs. nyiltparancs s a m. minisztérium 1857 apr. 8-kán kelt s a Birod. Törv. Lap 77. számában közzétett rendelete 1. §-sa értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokrai igényeket az 1853 ik évi majus 29-én kelt, nyiltparancs főbírod. törvénylap 100. sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bíróság érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azok, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per folyam megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt más jogcimből támasztanak, — hogy ebbéli jogait érvényesítsék.

4-ör. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt bétáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek, — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, ellenkező esetben mindezen személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1. 2. 3-ik pontok alatt kijelentéskor csupán az tartatik föl, netaláni jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzásairai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertett. A kimutatások s bejelentések írásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmozottjának, lakása, ugy szintén a támasztott igény; pontosan kimutatva legyen. Melynek bejelentési változhatatlan határnapjaul 1857-ki október 30-ka tűzetik ki.

Egyszersmind azok, kik a fennbéli meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtandották, ezennel felhívattak, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végett tárgyalásra 1858 jan. 5. d. e. 9-kor mint kitűzött tárgyalási határnapon ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmozottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben ugy fognak tekintetni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyáltal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztított tőkére is figyelem fog fordíttatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbéli igényeket a fennemlített császár nyiltparancs 25-ik §-sa 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Vége kijelentetik miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba vissza helyezésének, hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezett igazolások és bejelentések, ugy szintén a lejárt vagy t. stént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kérények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknél megtekinthetők lesznek.

Folyó szám.	A kerület és járás neve.	A község neve.	Kárpótlott birtok	Kárpótlási tőke.	A liquidált tőkekamatolásának határ ideje.	Kamatátalálék 1848 júl. 1-től az előbbi kam. határidőig.	Észrevétel.
				frt. kr.		frt. kr.	
1	Szászvárosi kerület M. Solymosi járás.	Varmága.	26 telek 227 hold és 1296 ölből álló 1 frt. 10 kr. évi jövedelem p. p.	5315 34	Január 1-je 1858.	2079 18 1/4	A felület nem reálitáltatván, a kárpótlási tőke, előlegesen.

Szászváros, augusztus; 24-kén 1857.

A szászvárosi cs. kir. kerületi törvényszék üléséből.

Nyomatott az ev. ref. főtanoda nyomdájában.

Mai számunkhoz egy fél iv melléklet van csatolva.

HIVATALOS HIRDETÉSEK.

3082 P. sz.

Hirdetmény.

Földtehermentesítési tőkék utalványozása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 8-áról 6067 sz. alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát bethleni gr. Bethlen Ferencnek szászvárosi és k. fejevári kerületben a szászvárosi és algyógyi járásban fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka névé, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhivatnak tehát ezennel az 1856 január 1-én kelt s a birod. törv. lap 7 számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a birod. törv. lap 77 számában közzé tett rendelete 1 §-a értelmében.

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokai igényeket az 1853-ik évi május 29-kén kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólalag érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt más jogcimből támasztanak, hogy ebbéli jogokat érvényesítsék.

4-er. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben minen 1, 2, 3-ik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netalán jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai hnzásairai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések irásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmazottjának vezetéke és keresztnéve, lakása ugyszintén a támasztott igény pontosan kimutatva legyen, melynek bejelentési változhatatlan határ napjaul **oct. 30. 1857** tüzetett ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtandották, ezennel felhivatnak, hogy a kárpótlási tőke utalványozata végetti tárgyalásra **1858 jan. 4-én d. e. 9-kor** mint kitűzött tárgyalási határnapon ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra névé ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztázott tőkére is figyelem fog fordittatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztották, minden ebbéli igényüket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba vissza helyezésnek, hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezendett igazolások és jelentések, úgy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kérmények a hivatalok alatt a cs. k. törvényszék megtekintethetők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	Helység neve.	A kárpótlási tőke birtok.	Kárpótlási tőke.	Aliquidált tőke kamatolásának határideje.	Kamatlak 1848 jan. 1-jén kezdve az előbbi kamat. határ.	Megjegyzés.
1	K. fejev. ker. algyógyi jár.	omorod	17 tel. 319 h. 456	7449 59			
2	" "	Felgyógyi felalu.	2. 15. „ 70öl	351 1/4	Januar.	2742 2/4	Miután a terület nem igazolható, a kárpótlás előleges.
3	Szász Szás.	Benczenec	1, 10 „ 419 „	239 26 3/4	1-én 1858		
4	K. Fej. Algy.	Nyirmező Valeny.	2, 44 „ 675öl	240 21 3/4			
5	Szász Szás.	Kis Denk	4, 19 „ 644öl	388 3			
6	" "	Martinesd	8 „ 53 „ 289öl	1240 52 3/4			
Összeg			9909 14 3/4				

Szászváros 24-dik augusztus 1857.

A cs. kerületi törvényszék tanácsából.

Károlyi, s. k.

3184 P. sz.

Hirdetmény.

Földtehermentesítési tőkék utalványozása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 augusztus 8-áról és 17-ről 6100 és 3136 számok alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát szébeni **Baresai Zsigmond** algyógyi járásban a k. fejevári kerületben és szászvárosi kerületben és járásban fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka névé, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhivatnak tehát ezennel az 1856 jan. 1-én kelt s a birod. törv. lap 7 számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a birod. törv. lap 77 számában közzé tett rendelete 1 §-a értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokai igényeket az 1857-ik évi május 29-én kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólalag érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt más jogcimből támasztanak, — hogy ebbéli jogokat érvényesítsék.

4-er. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben mindezen személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1, 2, 3-dik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netalán jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai hnzásairai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések irásban beadandók, melyben egyszersmind a vezetéke és keresztnéve a bejelentőnek, vagy meghatalmazottjának, lakása ugyszintén a támasztott igény; pontosan kimutatva legyen. Melynek bejelentési változhatatlan határnapjaul **1857 nov. 15** tüzetett ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtathatták, ezennel felhivatnak, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végetti tárgyalásra **1858 jan. 15-én d. e. 9-kor** mint kitűzött tárgyalási határnap ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által an-

(2-3)

nál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra névé ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztázott tőkére is figyelem fog fordittatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztották, minden ebbéli igényüket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba vissza helyezésnek, hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezendett igazolások és felensékek, úgy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utatása iránti kérvények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknél megtekintethetők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	A község neve.	A kárpótlási tőke birtok.	Kárpótlási tőke.	A liquidált tőke kamatolásának határideje.	Kamatlak 1848 jan. 1-jén kezdve az előbbi kamat. határ.	Megjegyzés.
1	K. fejevári algyog. jár.	K. Almás	62 tel. 445 h. 816	89.0 12			
2	" "	Tekerő	13 „ 89 „	1056 1793 12			
3	" "	Valya Japi	8 „ 59 „	810 1190 7 1/4			
4	" "	Pojána	2 „ 22 „	390 444 52 3/4			
5	Szászváros és járás	Piski	15 „ 186 „	946 4353 17 1/4	Jann. 1-jén 1838.	2829 16 1/4	
6	" "	Petreny	23 „ 142 „	338 3318 15 3/4			
7	" "	N. Denk	16 „ 174 „	1310 3496 22 3/4			
8	" "	K. Denk	28 „ 280 „	95 5601 11 1/4			
9	" "	F. Városvize	13 „ 124 „	74 2480 55 3/4			
10	" "	Ludsd	5 „ 27 „	900 551 5			
Összesen				32140 1 1/4			

Szászváros 1857 augusztus 31-kén.

A cs. k. törvényszék tanácsából.

3246 P. sz.

Hirdetmény.

Földtehermentesítési tőkék utalványozása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 22-én 5844 és 6082 számok alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát K. bányai **Ribitzei Ferenc** ur és aradi **Kessler Anna** asszonya a k. bányai és n. halmagy járásban, szászvárosi kerületben fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka névé, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhivatnak tehát ezennel, a 1856 január 1 kelt s a birodalmi törv. lap 7 számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a birodalmi törv. lap 77 számában közzé tett rendelete 1 §-a értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokai igényeket az 1853-ik évi május 29-kén kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólalag érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt már jogcimből támasztanak, — hogy ebbéli jogokat érvényesítsék.

4-er. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek, — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben minden személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1, 2, 3-dik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netalán jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai hnzásairai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések irásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmazottjának vezetéke és keresztnéve, lakása ugyszintén a támasztott igény pontosan kimutatva legyen, melynek bejelentési változhatatlan határ napjaul **1857 év nov 15** tüzetett ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt beavujtandották, ezennel felhivatnak, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végetti tárgyalásra **1858 jan. 23-án d. e. 9-kor** mint kitűzött tárgyalási határnap ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra névé ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztázott tőkére is figyelem fog fordittatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztották, minden ebbéli igényüket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik, miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előtti állapotba visszahelyezésnek hely nem adatik, hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók lesznek s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezendett igazolások és jelentések, úgy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kérvények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknél megtekintethetők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	A helység neve.	A kárpótlási tőke birtok.	Kárpótlási tőke.	A liquidált tőke kamatolásának határideje.	Kamatlak 1848 jan. 1-jén kezdve az előbbi kamat. határ.	Megjegyzés.
1	K Szászvár. jár. K. Banya	Ribitze	7 tel 31 h. és 909	736 35 1/4			
2	" "	Braad	5 „ 64 hold	1423 20	Januar 1-én 1838.	876 49	
3	" "	Mestáken	14 „ 114 „ 1490 „	2681 43 3/4			
Összesen				4841 39			
4	N. Halmagy	Atsua	69 „ 344 „ 1394 „	7977 1/2			

Szászváros, augusztus 24-én 1857.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék üléséből.

ben mutatja az angolok bátorságát, rettenthetetlen kitartását, mint valaha, s ebben is fekszik nagy részint annak biztosítása, hogy a győzedelmek végre is az ő részükre kell fordulnia.

— Az angol lapok saját honi bajaikkal annyira tulterhelvél, hogy az európai politikai ügyeket, bármily fontosak legyenek is azok, még nem igen veszik pennájuk alá. Egyedül az „Advertiser” ragadja ús-tökön a moldovai választásokat, hogy intő szóvalat elkiáltassa: „Ott vannak la az osbornei látogatás szép gyümölcsei! Ime ezek első eredményei az újabb időben behozott „személyes” kormányzásnak! (Értve ez alatt az Albert herceg befolyását). Törökország épsége el van áruva, s Oroszország azon ponton van, hogy az unió által mind azt kivívja, mit a csatateren elvesztett.”

— A „brassai lapnak” írják a határszéleiről: „Oláhországban az uniót már előre lehet várni, de hogy Moldovai is uniót akar, az a clerus érdeme. Oláhországban egy új mozgalom ragadta meg a lelkeket s a pártidő rövid időn kitérésre fog jutni. Az egyesült tartományok fejedelmének örökösnek kell lenni, de honnan válasszák már e fejedelmet, idegen uralkodói házból-e, vagy valamely oláh hercegi nemzetségből. Az oláhországi népség nagy többsége idegen herceget akar, mert egyilyentől több igazságot vár az országban. De mind ez még eddig csak kegyes óhajítás. A porta minden erejét meg fogja feszíteni, hogy szuverén maradjon a tartományoknak. Egyébiránt a két fejedelemség az oroszok és francziák között maholnap villongás al-májává válhatik. A francziapárt a dunai fejedelemségekben rövid idő alatt már min-dent átfrancziásítva óhaj látni, mialatt az oroszok pártja—s ez éppen nem kicsin—

titkon nevet szakáliba, mert szentül hiszi és reméli, hogy azon darab földet, a melyet Oroszország a párisi béke folytán Beszarábiából elvesztett, szésszorosán viszsza nyerendi. Az igaz lelkű honfiak száma, kik honuk és népük javát szívóken hordának, rendkívül kicsin s nem hallgatnak rá-jok most, midőn valamennyi nagy szájhős hazafi akar lenni!”

— A chalonsi táborban a testőrgra-nátosok által tartott utóbbi színházi elő-dás alkalmával oly demonstratio fordult elő, mely Németországban ugye nemkül nem maradhat. A császár jelenlétében hazafias dalok zendültek meg a jeni, ausztrilitzi és friedlandi győzelmek dicsőítésére, s midőn e daloknak vége volt, mintha csak jelt adtak volna, felállottak az összes nézők, a kik 300 tisztből, 500 altisztből, 1200 ka-tonából állottak s háromszor kiáltották el: „Vive l'Empereur!”—s a berlini „Zeit” üdvözli Franciaországnak Oroszországgal kibékülését!

— A „Szent Ilona-érem” elfogadására minden zugból máznak ki a nagy Német-ország rokkant fia, I. Napoleon egykori ka-tonái. A bádeni „Landes Ztgban” többek közt így irnak: „A bádeni veteránok a Sz. Ilona-érmet emlékeztető jelnek tekintik oly korszakra, midőn a bádeni harcziak vitéz-sége legszebb fényben ragyogott hű önfel-áldozással fejedelmökhöz, de koránsem tartják azt a német jellem megalázásának, s nem tulajdonítanak annak politikai fontos-ságot.” Sok ily fia van Németországnak, a ki a hazája elleni vitézkedést nem tartja honfialtan ténynek, s az afféléknek nem tu-lajdonít politikai fontosságot, azért is nincs hát Németországnak politikai fontossága.

— A sept. 26-ki „Moniteur” köz-lése szerint a franczia császár a bá-deni területen a nagyhercegtől s a po-

rosz trónörökösétől lön üdvözölve, s ez utóbbi a porosz királynak saját kéz-iratu levelét nyújtotta át, a melyben ez sajnálatát fejezi ki, hogy nem mehet maga személyesen a császár elébe.

UJ POSTA.

— A franczia császár sept. 25-dikén Stuttgartba érkeztek a néptől élén-ken lön üdvözölve, a „Moniteur” szerint pedig a legnagyobb rokonszenve-l fogadva. Alig érkezett meg Napoleon, a czár azonnal meglátogatta őt lakosztálya-ban, s Napoleon sem késelt a látogatást visszaadni. 28-kán bucsukezet szorított a két császár egymással, s a harmadik csá-szár, ausztriai császár Ö Felsége 29-dikén hajnalban indult el Bécsből, hogy Wei-marban is legyen két császár találko-zása, a melyre mint látszik, Párisban ko-ránsem voltak elkészülve, oly villaancsa-pással lepte meg annak híre az Ausztria el-szigeteltsége képzetében kéjelgő párisiakat. Az orosz császár még Stuttgartba jötte előtt sajátkezü levelében fejezte ki az ausztriai császárnak, mennyire óhajtaná Ö Felségével Németország valamely pontján találkozni, és e levélben, mint mondják, egyellenge szóval sem volt említve a Na-poleonnali találkozás. October első napján fogott történni Weimarban II. Sándor czárnak I. Ferencz Józseffel találkozása. A czár oct. 2-án Berlinbe, 5-én Warsóba érkezend. A weimari nap kétségekívül el-szélcszeli a sötét felhőt, melylyel a stutt-garti összejövetel sok jámbor német s nem német kedélyt beárnyalt. A stuttgarti ta-lálkozás talányához kulcsot szolgáltat Wei-mar. A császárok utazása egy nagyszerű békeutazás. Személyes feszültségek kie-

gyenlítése, nem pedig szövetségek kötése e magas mozgalmak czélja.

— Bombayból, sept. 1-jén távirják: „Delhi még aug. 12-én ellentállott. Ha-velock visszavonult Cawnporchba. Agra még tartja magát. Lahoreban fölke-lés. Spencer őrnagy meggyilkolva. Kal-kuttában jobb hangulat.” Havelock, a mint látszik nem képes támadó harczot folytatni, míg szerfelett megfoglyolt serge erősbülést nem nyer. Luknow fenállha-tása nagyon kétes kezd lenni.

— Minta „Pays” sept. 27-kén írja: Sir Campbell és Canning közt az in-diai ügyek vezetését illetőleg nagy egye-netlenség támadt. Elgin lord Campbell részén van, kit a közvéleményis pártol.

— Közelebből szó volt egy köröz-vényről, melyet a franczia udvar intézett volna az északi udvarokhoz, s a melyben az a dán kérdésben Dánia részére nyilatko-zott volna. A „Nord” merőben kétségbe vonja egy ily körözvény létezését. A né-met kormányok Holsteinra hagyják, hogy ügyében ha kell maga folyamodjék a német szövetséggyűléshez.

— A svédországi rendek a király ja-vaslatát, mely szerint a koronaörökös ne-vezetnek ki regensnek a király betegsége alatt, elfogadták.

NYILT POSTA.

Kerekes Miklós urhoz. Önnek ide beküldött versezetét a legkedvesebb meglepetéssel olvastuk, s si-etni fogunk mielőtt tárcánkban rés nyílik, olvasó kö-zönségünkkel megosztani hazaírtas örömeinket, melyet ily költői képesség feltűntetése éreztünk.

Bécsi börze, september 29-kén. Erd. urbé-ri papir 78³/₂. Magyar urbéri papir 78⁵/₁₆. Nem-zeti kölcsön 83¹/₂. Arany darabja 4 fr. 57¹/₂ kr. Ezüst 55¹/₂ s.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: BERDE ÁRON.

HIVATALOS HIRDETÉSEK.

3188 p. sz.

(2—3)

HIRDETMÉNY

a földtehermentesítési kárpótlási tőkék kirendelése tárgyában.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tételik, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 17-ről 6082 sz. alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát, K. Bányai Hollaki Ignác ur N. Halmágyi járásban, a sz. városi kerületben s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járulékaira nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Fel ívatnak tehát ezennel, az 1856 jan. 1. kelt. s a Birod. Törv. Lap 7 számában kö-zölt cs. nyiltparancs s a m. miniszterium 1857 apr. 8-kán kelt s a Birod. Törv. Lap 77. számában közzé tett rendelete 1 §-a értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokrai igényeket az 1853-dik évi május 29 kén kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képest az 1854 au-gustus végével lejárt egy évi határidő alatt bíróilag érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azok, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvény-sítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt más jogczimból támasz-tanak, — hogy ebből jogaikat érvényesítsék.

4-ör. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt bétáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek, — és a kárpótlási tőkéből kielégíté-shez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben mindezen személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1. 2. 3-ik pontok alatt kijelenteknek csupán az tartatik föl, hogy netalán jogaikat csak az ellen érvényesíthessék, kik-nek a kárpótlási tőke s kamatai huzásairai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertett. A kimutatások s bejelentések írásban beadandók, melyben egyszerűen a bejelentőnek vagy megha-talmazottjának vezetéke és keresztnéve, lakása, ugy szintén a támasztott igény pontosan kimutatva legyen. Melynek bejelentési változhatatlan határ napjaul 1857-ki év novemb. 15-ke tűzetik ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásokat, vagy bejelentéseket a hirdetemé-ny határidő alatt benyújtandották, ezennel felhívatnak, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végettí tárgyalásra 1858 jan. 20-kán d. e. 9-kor mint kitűzött tárgyalási hatánapon ezen bíróság előtt személye-sen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben ugy fognak tekintetni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egy-uttal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállít-tott országos bizottmány által netalán utólagosan kitűztetett tőkére is figyelem fog fordítani, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbéli igényöket a fennemlített császár nyiltparancs 25-ik §-sa 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentik, miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgya-lásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba visszahelyezésnek hely nem ad tik, hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok s bizonyítványok bemutatandók lesznek s hogy a hirdeteményi határidő alatt beérkezendett igazolások és bejelentések, ugy szintén a lejárt vagy t stént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kér-vények a hivatalos órák alatt a cs. k. törv. széknél megtekinthetők lesznek.

3083 p. sz.

(2—3)

HIRDETMÉNY

a földtehermentesítési kárpótlási tőkék kirendelése tárgyában.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tételik, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 8 ról 8400 sz. alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát a Teleki és Bethlen gróf család részére szászvárosi kerület m. solymosi járásában fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járulékaira nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhívatnak tehát ezennel, az 1856 jan. 1. kelt s a Birod. Törv. Lap 7 számában kö-zölt cs. nyiltparancs s a m. miniszterium 1857 apr. 8-kán kelt s a Birod. Törv. Lap 77. számában közzé tett rendelete 1 §-a értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokrai igényeket az 1853 ik évi május 29-én kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bíróilag érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azok, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvé-nyesítése végett még hosszabb határidő illet, — ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per folyam megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamataira igényt más jogczimból támaszta-nak, — hogy ebbéli jogaikat érvényesítsék.

4-ör. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt bétáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek, — és a kárpótlási tőkéből kielégíté-shez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, ellenkező esetben mindezen személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1. 2. 3-ik pontok alatt kijelenteknek csupán az tartatik föl, netalán jogaikat csak az ellen érvényesíthessék, kik-nek a kárpótlási tőke s kamatai huzásairai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertett. A kimutatások s bejelentések írásban beadandók, melyben egyszerűen a bejelentőnek vagy megha-talmazottjának vezetéke és keresztnéve, lakása, ugy szintén a támasztott igény; pontosan kinu-tatva legyen. Melynek bejelentési változhatatlan hatánapjaul 1857-ki október 30-ka tűzetik ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásokat, vagy bejelentéseket a hirdet-ményi határidő alatt benyújtandották, ezennel felhívatnak, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végettí tárgyalásra 1858 jan. 5. d. e. 9-kor mint kitűzött tárgyalási hatánapon ezen bíróság előtt személye-sen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben ugy fognak tekintetni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egy uttal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállít-tott országos bizottmány által netalán utólagosan kitűztetett tőkére is figyelem fog fordítani, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbéli igényöket a fennemlített csá-szári nyiltparancs 25-ik §-sa 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentik miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgya-lásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba vissza helyezésnek, hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdeteményi határidő alatt beérkezendett igazolások és bejelentések, ugy szintén a lejárt vagy t stént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kér-vények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknél megtekinthetők lesznek.

Folyó szám.	A kerület és járás neve.	A község neve.	Kárpótlott birtok	Kárpót-lási tőke.	A liquidált tőkekamato-lásának ha-tár ideje.	Kamatahátralék 1848 júl. 1-től az előbbi ka-m. határidőig.	Észrevétel.
				frt. kr.		frt. kr.	
1	Szászvárosi kerület nagy halmágyi járás.	Ocs.	82 telek, 257 hold és 1225 ölel tevő. 1 f. 10 kr. évi jövedelem p. p.	6014 31%	Január 1-j 1858.	1065 34	Előlegesen.
Szászváros, augusztus; 31-dik 1857.							
A szászvárosi cs. kir. kerületi törvényszék üléséből.							

Folyó szám.	A kerület és járás neve.	A község neve.	Kárpótlott birtok	Kárpót-lási tőke.	A liquidált tőkekamato-lásának ha-tár ideje.	Kamatahátralék 1848 júl. 1-től az előbbi ka-m. határidőig.	Észrevétel.
				frt. kr.		frt. kr.	
1	Szászvárosi kerület M. Solymosi járás.	Varmága.	26 telek 227 hold és 1296 ölből álló 1 frt. 10 kr. évi jövedelem p. p.	5315 34	Január 1-je 1858.	2079 18%	A felület nem reálif-caltatván, a kárpótlási tőkére, előlegesen.
Szászváros, augusztus; 24-kén 1857.							
A szászvárosi cs. kir. kerületi törvényszék üléséből.							

Nyomatott az ev. ref. főtanoda nyomdájában.

Mai számunkhoz egy fél iv melléklet van csatolva.

HIVATALOS HIRDETÉSEK.

3082 P. sz.

Hirdetmény.

(2-3)

Földtehermentesítési tőkék utalványozása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az erdélyi nagyfejedelemcséi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 8-ról 6067 sz. alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát bethleni gr. **Bethlen Ferenc**-nek szászvárosi és k. fejevári kerületben a szászvárosi és algogyi járásban fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhivának tehát ezennel az 1856 január 1-én kelt s a birod. törv. lap 7 számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a birod. törv. lap 77 számában közölt tett rendelete 1 §-a értelmében.

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokai igényeket az 1853-ik évi május 29-én kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képpst az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólalag érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képpst a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamatajaira igényt más jogczimból támasztanak, hogy ebbeli jogait érvényesítsék.

4-er. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben minen 1, 2, 3-ik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netalán jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzásai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések irásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmazottjának vezetéki és keresztnéve, lakása ugyszintén a támasztott igény pontosan kimutatva legyen, melynek bejelentési változhatatlan határ napjaul **1857 okt. 30-1857** tüzetett ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtandottak, ezennel felhivának, hogy a kárpótlási tőke utalványozata végetti tárgyalásra **1858 jan. 4-én d. e. 9-kor** mint kitűzött tárgyalási határnapon ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztázott tőkére is figyelem fog fordittatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbeli igényüket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba vissza helyezésnek, hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezendett igazolások és jelentések, úgy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kérmények a hivatalok alatt a cs. k. törvényszék megtekintetők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	Helység neve.	A kárpótolt birtok.	Kárpótlási tőke.	Aliquidált tőke kamatozásának határideje.	Kamatbirtok 1848 jul. 1-jén kezdve, az előbbi kamol. határ.	Megjegyzés.
1	K. fejev. ker. algyogy. jár.	omorod	17 tel. 319 h. 456	7449 59			
2	" "	Felgyogy felalu.	2. 15. „ 70öl	351 1 1/4	Januar.	2742 2/4	Miután a terület nem igazolható, a kárpótlás elegendes.
3	Szász Szás.	Benczencz	1, 10 „ 419 „	239 26 3/4	1-én 1858		
4	K. Fej. Algy.	Nyirmező Valeny.	2, 44 „ 675öl 50kr. é. j.	240 21 3/4			
5	Szász Szás.	Kis Denk	4, 19 „ 044öl 8 kr. é. j.	388 3			
6	" "	Martinesd	8 „ 53 „ 289öl 10 kr. é. j.	1240 52 3/4			
Összeg .				9909 144 1/4			

Szászváros 24-dik augusztus 1857.

A cs. kerületi törvényszék tanácsából.

Károlyi, s. k.

3184 P. sz.

Hirdetmény.

(2-3)

Földtehermentesítési tőkék utalványozása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az erdélyi nagyfejedelemcséi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 augusztus 8-ról és 17-ről 6100 és 3136 számok alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát szében **Baresai Zsigmond** algyogyi járásban a k. fejevári kerületben és szászvárosi kerületben és járásban fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhivának tehát ezennel az 1856 jan. 1-én kelt s a birod. törv. lap 7 számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a birod. törv. lap 77 számában közölt tett rendelete 1 §-a értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokai igényeket az 1857-ik évi május 29-én kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képpst az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólalag érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képpst a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamatajaira igényt más jogczimból támasztanak, — hogy ebbeli jogait érvényesítsék.

4-er. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben mindezen személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1, 2, 3-dik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netalán jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzásai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések irásban beadandók, melyben egyszersmind a vezetéki és keresztnéve a bejelentőnek, vagy meghatalmazottjának, lakása ugyszintén a támasztott igény; pontosan kimutatva legyen. Melynek bejelentési változhatatlan határnapjaul **1857 nov. 15** tüzetett ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtathattak, ezennel felhivának, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végetti tárgyalásra **1858 jan. 15-én d. e. 9-kor** mint kitűzött tárgyalási határnap ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által an-

nál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztázott tőkére is figyelem fog fordittatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbeli igényüket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba vissza helyezésnek, hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezendett igazolások és felenségek, úgy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utatása iránti kérvények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknél megtekintetők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	A község neve.	A kárpótolt birtok.	Kárpótlási tőke.	A liquidált tőke kamatozásának határideje.	Kamatbirtok 1848 jul. 1-jén kezdve, az előbbi kamol. határ.	Megjegyzés.
1	K. fejevári algyogy. jár.	K. Almás	62 tel. 445 h. 816 89.0	12			
2	" "	Tekerő	13 „ 89 „ 1056 1793	12			
3	" "	Valya Japi	8 „ 59 „ 810 1190	7 1/4			
4	" "	Pojána	2 „ 22 „ 390 444 52 3/4		Jann. 1-jén 1838.	2829 16 1/4	
5	Szászvárosi és járás	Piski	15 „ 186 „ 946 4353 47 3/4				
6	" "	Petreny	23 „ 142 „ 338 3318 15 3/4				
7	" "	N. Denk	16 „ 174 „ 1310 3496 22 1/4				
8	" "	K. Denk	28 „ 280 „ 95 5601 11 1/4				
9	" "	F. Városvize	13 „ 124 „ 74 2480 55 3/4				
10	" "	Ludsd	5 „ 27 „ 900 551 5				
Összesen				32140 1 1/4			

Szászváros 1857 augusztus 31-kén.

A cs. k. törvényszék tanácsából.

3246 P. sz.

Hirdetmény.

(2-3)

Földtehermentesítési tőkék utalványozása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezennel közhírré tétetik, hogy az erdélyi nagyfejedelemcséi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 22-én 5844 és 6082 számok alatt kelt jogérvényes felszámítási határozatát K. bányai **Ribitzei Ferenc** ur és aradi **Kessler Anna** asszonya k. bányai és n. halmagy járásban, a szászvárosi kerületben fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhivának tehát ezennel, a 1856 január 1 kelt s a birodalmi törv. lap 7 számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a birodalmi törv. lap 77 számában közölt tett rendelete 1 §-a értelmében:

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokai igényeket az 1853-ik évi május 29-én kelt, nyiltparancs főbirod. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képpst az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bírólalag érvényesítették, hogy az iránt magokat igazolják.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képpst a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelentsék be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolják.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamatajaira igényt már jogczimból támasztanak, — hogy ebbeli jogait érvényesítsék.

4-er. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt betáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelentsék be, — ellenkező esetben minden személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1, 2, 3-dik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netalán jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatai huzásai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések irásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmazottjának vezetéki és keresztnéve, lakása ugyszintén a támasztott igény pontosan kimutatva legyen, melynek bejelentési változhatatlan határ napjaul **1857 év nov. 15** tüzetett ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásukat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtandottak, ezennel felhivának, hogy a kárpótlási tőke utalványozása végetti tárgyalásra **1858 jan. 23-án d. e. 9-kor** mint kitűzött tárgyalási határnap ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben úgy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitisztázott tőkére is figyelem fog fordittatni, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbeli igényüket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik, miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előtti állapotba visszahelyezésnek hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók lesznek, s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezendett igazolások és jelentések, úgy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adósságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kérvények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknél megtekintetők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	A helység neve.	A kárpótolt birtok.	Kárpótlási tőke.	A liquidált tőke kamatozásának határideje.	Kamatbirtok 1848 jan. 1-jén kezdve, az előbbi kamol. határ.	Megjegyzés.
1	K. Szászvár.	Ribitze	7 tel 31 h. és 909öl	736 35 1/4			
2	" "	Braad	5 „ 64 hold	1423 20	Januar 1-én 1858.	876 49	
3	" "	Mestáken	14 „ 114 „ 1490.	2681 43 3/4			
Összesen				48411 39			
4	N. Halmagy	Atsua	69 „ 341 „ 1394 „	7977 1/2		1395 27	

Szászváros, augusztus 24-én 1857.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék üléséből.

Hirdetmény.

Földtehermentesítési tőkék utalványozása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezenel közhírre tétetik, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 22-én 3393 sz. alatt kelt jogervényes felszámítási határozatát **Sándor Gergely** úr részére a m. ilyei, dévai és solymosi járásban szászvárosi kerületben fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhivatlak tehát ezenel az 1856 jan. 1-én kelt s a bírói. törv. lap 7 számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a bírói. törv. lap 77 számában közölt rendelele 1 §-a értelmében.

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokrai igényeket az 1853-ik évi május 29-én kelt, nyiltparancs főbírói. törvénylap 100 sz. engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bíróság érvényesítettek, hogy az iránt magokat igazolták.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelenték be vagy magokat a per megindítása iránt igazolták.

3-ör. Azok kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamatjára igényt más jogcimből támasztanak, — hogy ebbeli jogait érvényesítsek.

4-ör. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt bétáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogat igényelnek — és a kárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelenték be, — ellenkező esetben minden 1, 2, 3 ik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netalán jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatja huzásairai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések irásban beadandók, melyen egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmazottjának vezeték és keresztnéve, lakása egyszersmind a támasztott igény pontosan kimutatva legyen, melynek bejelentési változhatatlan határ napjúl **nov. 15 1857** tüzetett ki.

Egyszersmind azok, kik a jentebb meghatározott igazolásokat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtandották, ezenel felhivatlak, hogy a kárpótlási tőke utalványozata végett tárgyalása **1858 jan. 16-án délelőtt 9-kor** mint kitűzött tárgyalási határnapon ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel ugy fognak tekinteni, mintha semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitesztzett tőkére is figyelmet fog fordítani, és hogy minden hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbeli igényüket a jennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-dik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik, miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmaradása esetében, többé az előbbi állapotba vissza helyezésnek, hely nem adatik; hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok és bizonyítványok bemutatandók, s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezett igazolások és jelentések, ugy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adosságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kérvények a hivatalok alatt a cs. k. törvényszéknél megtekinthetők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	Helység neve.	A kárpótlott birtok.	Kárpótlási tőke fl. tkr.	A likuitált tőke kamatolásának határideje	Kamatbátalék 1857 júl. 1-jén kezdve az előbbi kamat. határ.	Megjegyzés.
1	Kerl. Szász. járó. M. Solm.	Gyertyános	1 telek 1 hord és 1131 ööl	39 84 1/2			
2	"	Arany	15 " 77 " 1302	1815 93 1/4			
3	M. Ilye	Runkos	14 " 208 " 1398	3481 13 1/4	Januar 1-én	4170	4 1/2
4	"	Gurasada	9 " 54 " 650	1269 28 1/4			
5	"	F. Boy	4 " 15 " 800	510 —			
6	"	Betresd	21 " 71 " 1271	1196 33 1/4	1858.		
7	"	Kimpuri, Kimpuri Szurdok	11 " 81 " 400	1625 —			
8	Déva	Stretye	3 " 4 " 1270	411 51 1/2			
9	K. Fejérv. Algyógy.	K. Rapolt	12 " 66 " 790	1551 13 1/4			
10	"	N. Rapolt	31 " 146 " 1216	3424 24			
Összesen				15025 30 1/4			

Szászváros 1857 august. 31-kén.

A cs. k. kerületi törvény. tanácsából.

HIVATALOS HIRDETÉSEK.

Kivonatban.

A m.-vásárhely megyei cs. k. törv. szék f. é. sept. 16-ról 5222 sz. a. csödöt hirdet m.-vásárhelyi volt kereskedő Hellwig Frigyes és neje Lutsch Teréz összes vagyonaira. A követelések bejelentendők f. é. novemb. 1-od napjáig, tömeg gondozó ügyvéd Gottschling Sámuel ellen.

A m.-vásárhely megyei cs. k. törv. szék f. é. sept. 9-ről 5023 sz. a. csödöt hirdet m.-vásárhelyi Kovács Anna Tollas N. né összes vagyonára. A követelések bejelentendők f. é. novemb. 10-éig tömeg gondozó ügyvéd Csongvai Károly ellen.

A fogarasi cs. k. járás hivatal mint törv. szék f. é. aug. 29-ről 2489 sz. a. tudatja hogy Kiss János elfoglalt 328 számú házát és telkét, Jakab György részére, f. é. novemb. 30-kán és 1858 január 13-kán d. e. 10-kor a hely szinén köz-árverésen eladják.

Az erdélyi cs. k. Helytartóság f. é. septemb. 25-ről 20,922 sz. a. pályázatot hirdet a sepsi-sz.-györgyi orvosi állomásra 400 eft. évi fizetéssel és utazási napdíjjal. A szabály-szerű kérvények beadandók oda f. é. október 25-kéig.

Az erd. orsz. cs. k. pénzügyigazgatóság f. é. sept. 23-ről 23,618 sz. a. pályázatot hirdet két pénzügy-biztosi állomásra 1000 eft. vagy előléptetés esetében 900 v. 800 eft. évi fizetéssel. A szabály-szerű kérvények beadandók oda f. é. október 25-kéig.

A sepsi-sz.-györgyi cs. k. járás-hivatal mint törv. szék f. é. aug. 25-ről 1299 sz. a. tudatja, hogy Vikarius József elfoglalt telkét Köröspatakon, Szabó Zsigmond kérelmére f. é. október 27-kén és novemb. 27-kén d. e. 9-kor a helység házánál köz-árverésen eladják.

A sz.-udvarhelyi cs. k. járás törv. szék f. é. sept. 21-ről 2515 sz. a. tudatja, hogy sándorfalvi Gál Anna elmebeli gyengeség miatt gyámság alá van téve; gyámja Barra János.

Hirdetmény.

Földtehermentesítési tőkék utalványozása iránt.

A szászvárosi cs. k. kerületi törvényszék részéről ezenel közhírre tétetik, hogy az erdélyi nagyfejedelemségi cs. k. országos földtehermentesítési bizottmány 1857 aug. 22-én 6081 számok alatt kelt jogervényes felszámítási határozatát **Kozma Dénezs** és **Alajosurak** részére Reskuczan, n. balmágyi járásban szászvárosi kerületben fekvő s alább megnevezendő volt földesuri birtokai után járó kárpótlási tőke s annak járuléka nézve, az utalványozási tárgyalások megkezdése végett, ide leküldötte.

Felhivatlak tehát ezenel az 1856 január 1 kelt s a bírói. törv. lap 7 számában közölt cs. nyiltparancs s a m. ministerium 1857 apr. 8-án kelt s a bírói. törv. lap 77 számában közölt rendelele 1 §-a értelmében.

1-ör. Azok, kik az elősorolt kármentesített jószágok vagy jogokrai igényeket az 1853-ik évi május 29-én kelt, nyiltparancs főbírói. törvénylap 100 az engedélyéhez képest az 1854 augusztus végével lejárt egy évi határidő alatt bíróság érvényesítettek, hogy az iránt magokat igazolták.

2-ör. Azokat, kiket az idézett nyiltparancs engedélyéhez képest a visszaváltási jog érvényesítése végett még hosszabb határidő illet, — hogy ezen igényt okiratokkal támogatva jelenték be, vagy magokat a per megindítása iránt igazolták.

3-ör. Azok, kik a kárpótlási tőkére, vagy annak kamatjára igényt már jogcimből támasztanak, — hogy ebbeli jogait érvényesítsek.

4-ör. Azon hitelezők, kik követeléseiknek 1856 évi mártius 1-je előtt eszközölt bétáblázása folytán a kármentesített jószágra elsőbbségi jogokat igényelnek, — és akárpótlási tőkéből kielégítéshez igényt akarnak formálni, ezen igényt jelent be, — ellenkező esetben minden személyek a kárpótlási tőke kirendelése iránti tárgyalásból ki fognak rekesztetni, s az 1, 3, 3 dik pontok alatt kijelentettek csupán az tartatik föl, hogy netalán jogait csak az ellen érvényesíthessék, kiknek a kárpótlási tőke s kamatja huzásairai joga e tőke kirendelése iránti tárgyalásnál elismertetett. A kimutatások s bejelentések irásban beadandók, melyben egyszersmind a bejelentőnek vagy meghatalmazottjának vezeték és keresztnéve, lakása ugy szintén a támasztott igény pontosan kimutatva legyen melynek bejelentési változhatatlan határ napjúl **nov. 15-e 1857** tüzetett ki.

Egyszersmind azok, kik a fentebb meghatározott igazolásokat, vagy bejelentéseket a hirdetményi határidő alatt benyújtandották, ezenel felhivatlak, hogy a kárpótlási tőke utalványozata végett tárgyalása **Januar 22-kén 1858 d. e. 9-kor** mint ki tűzött tárgyalási határnapon ezen bíróság előtt személyesen vagy törvényes meghatalmazottjaik által annál bizonyosabban jelenjenek meg, mivel különben ugy fognak tekinteni, mintha, semmi igazolást vagy bejelentést nem nyújtottak volna be; egyuttal megjegyeztetik, hogy a fennemlített tárgyaláskor a földadóra nézve ideiglenileg felállított országos bizottmány által netalán utólagosan kitesztzett tőkére is figyelmet fog fordítani, és hogy mindazon hitelezők, kik bejelentéseket elmulasztottak, minden ebbeli igényüket a fennemlített császári nyiltparancs 25-ik §-a 4-ik szakában elősorolt megszorítások mellett elvesztendik.

Végre kijelentetik, miszerint a kitűzött határidőnek elmulasztása, vagy az illetőnek a tárgyalásról elmadása esetében, többé az előtti állapotba visszahelyezésnek mely nem adatik, hogy a tárgyaláskor minden, a támasztott igények bebizonyítására szolgáló okmányok s bizonyítványok bemutatandók lesznek s hogy a hirdetményi határidő alatt beérkezett igazolások és jelentések, ugy szintén a lejárt vagy tüstént felmondható adosságoknak a kárpótlási tőkére utalása iránti kérvények a hivatalos órák alatt a cs. k. törvényszéknél megtekinthetők lesznek.

Sorszám.	A kerület és járás neve.	Helység neve.	A kárpótlott birtok.	Kárpótlási tőke fl. tkr.	A likuitált tőke kamatolásának határideje	Kamatbátalék 1857 júl. 1-jén kezdve az előbbi kam. hat.	Megjegyzés.
1	Szászvárosi kerület, n. balmágyi járás	Pleskucza	133 tel 401 h 310 ööl, 1 ft. 10 kr. évi jöv.	9361 11 1/4	Januar 1-én	2476	1
2	dto	Dumbrava	33 telek, 173 holdat tevő, 1 ft. évi jöv.	3460	1848		
Összesen				12821 11 1/4			

Szászváros 1857 september 4-kén.

A cs. kerületi törvényszék tanácsából.

Urbér-kárpótlási tőke-utalványozás.

A m.-vásárhely megyei cs. k. törv. szék f. é. aug. 14-ről 4398, 4402 4467 és 4476 sz. a. tudatja, hogy 1) Zöld Mihálynak balavásári, nagy-kendi, egrestői, zágori és domdái birtoka után 2713 eft. 18 1/4 kr. 2) Szeredai Anna öz. Boér Ferencznének makfalvi, szamos-teleki és nagy-csergedi birtoka után, 2024 eft. 48 kr. 3) id. gróf Bethlen Józsefnek bethlen-sz.-miklósi, a kápolnai és szász-völgyei birtoka után, 11,088 eft. 6 1/4 kr. 4) Szőcs Julián-öz. Cseh Józsefnek sárdi birtokaután, 345 eft 41 1/4 kr kárp. tőke és járuléka van utalványozva. A követelések beadandók f. é. nov. 11-kéig. Tárgyalása 1858 január 11 kén d. e. 9-kor.

A zilah-megyei cs k törv szék f. é. sept. 7-ről 2058 sz. a. tudatja, hogy N. Claudia Barcsai N. né aszszonynak szélszegei birtoka után 5811 eft. 49 1/4 kr. kárp. tőke és járuléka van utalványozva. A követelések beadandók f. é. decemb. 15-éig. Tárgyalása 1858 február 18-n d. e. 9-kor.

A zilah-megyei cs. k. törv. szék f. é. sept. 7-ről 2092 sz. a. tudatja, hogy N. Anna gróf Haller N. né aszszonynak egrespataki birtoka után, 1162 eft. 31 1/4 kr. kárp. tőke és járuléka van utalványozva. A követelések beadandók f. é. novemb. 20-áig. Tárgyalása 1858 február 26-n d. e. 9-kor.

A kolozsvár-megyei cs. k. törv. szék f. é. sept. 17-ről 5897 sz. a. tudatja, hogy Orbok Klára öz. Ambaris Ferencznének szász-uj-ösi birtoka után, 1357 eft. 45 1/4 kr. kárp. tőke van utalványozva. A követelések beadandók f. é. novemb. 27-éig. Tárgyalása 1858 január 27-kén. d. e. 10-kor.

A zilah-megyei cs. k. törv. szék f. é. sept. 7-ről 2056 sz. a. tudatja, hogy báró Apor Pálnak várczai, gárdánfalvi és szélszegei birtoka után, 8095 eft. 40 1/4 kr. a bábczai és sámsoni után, 6416 eft. 26 1/4 kr. kárp. tőke és járuléka van utalványozva. A követelések beadandók f. é. decemb. 15-kéig. Tárgyalása 1858 február 12-n d. e. 9-kor.

MAGÁN HIRDETÉSEK.

(252)

(3-3)

Tordátfalvi Nemes József országos ügyvéd, ki huzomus évek során ügyvédkedett, a régi szintegy-mint az újabb pórkedési rendszer szerint, a magas igazságügyi miniszterium kegyes engedélyezése folytán továbbis ügyvédkedni szándékozik, ennél fogva örömmel ajánlja fel ezutánis erejét és lankadatlan buzgalmat azoknak, kik megbízásaikkal megütszeli őket sziveskednek. Szállása van Kolozsvárt az óvárban saját házában.

(249)

Prohászki és Társa Londonból.

Lakásukat Kolozsvárra tévén át, ajánlják legúdivatosabb készítményeiket, minők: Legújabb divatu boárok 2 ftől 10-ig. Victoinek 3 ftől 12-ig. Mántillak 20 ftől 35-ig. Minden rendű Muffok 3 ftől 60-ig. Itt még nem láott Afrikai bőrből készült Muffok 10 ftől 12-ig. Biber férfi mellények 22 ftől 30 ig. Biber sapkák 10 ftől 12-ig. Vízitől átnem ázható tengeri kutyá kabá-

(8-13)

tok 36 ftől 45-ig. Biber kesztyűk, lábkosarak 5-ftől 8-ig. Különbféle férfi kabátok 35 ftől 110-ig. Minden alaku bundák 32 ftől 120-ig. És mindennemű bőrok nagyobb mennyiségben.

A vásárló delnök és uraságok fenczimzett kere kedésünkben tehetik szives megrendeléseiket Vidékről jövő megrendelések a meghatározottá megküldésemellett pontosan teljesíttetnek.

Mindenféle szűcs portékák kitisztítatlak, meg újítatlak vagy becséréltetnek a legutányosabb árron.

(254)

(1-4)

KINIZSI ISTVÁN

angol nyelv tanító lakását állandóan Kolozsvárra tévén át, tudatja az érdemes közönséggel hogy az angol nyelvből órákat ad. Értekezhetni a tanítási feltételekről a hid-utczában 310 szám alatti lakásán, délelőtt 9 órától 11-ig.